

VEZÉRCIKK

Jó hír • Durkó Sándor

Az evangélium azt jelenti: győzelmi hír, örömmüzenet, jó hír. Hogyan adjuk át másoknak az örömhírt, ha mi magunk, mint a szivacs, szívjuk magunkba a rossz híreket?

Milyen jó lenne pedig – kalcium helyett – a Péld 15,30 igét alkalmazni, mely szerint „...a jó hír megerősíti a csontokat.”

A világi híradásokban a rossz hír a jó hír. Sajnos bőven lehet válogatni a témákban, melyeket a médiák igyekeznek alaposan ki is használni. A rossz hír pedig felzaklat, nyugtalanná tesz, növeli a stresszhatást, melynek következtében idegesekké válunk, ingerlékenyek vagyunk, nem tudunk annak sem örülni, ami más körülmények között igazi örömet okoz. Csoda-e, hisz alá vagyunk aknázva?

A világ mértékadó hírszolgálatánál, a BBC-nél elhatározták, hogy növelik a pozitív kicsengésű jó hírek arányát. Remélhetőleg a jó kezdeményezést tettek is követik.

Nem kellene nekünk is ilyen elhatározásra jutnunk? „Vevőkészülékeink” olyan könnyen ráhangolódnak a rossz hírekre. Hol, mikor, kivel mi történt. Én előre tudtam..., én is gondoltam, de nem mertem mondani..., ez már várható volt..., és még ki tudja miként reagálunk, utalva arra, hogy mi mindent jó előre tudunk.

Ha még van valaki, aki evangéliumot, jó hírt akar másoknak vinni, annak át kell hangolnia önmagát Jézus hullámhosszára.

Hogyan kelthetnék jó hírünket, ha csak rossz híreket terjesztünk? Annak ellenére, hogy elhatároztuk, nem így teszünk?!

Kerüljük ne csak a rossz híréket, hanem a rossz híreket is! Találkozunk úgyis velük. Nálam bevált gyakorlat, hogy reggel nem rossz hírekre, hanem zenére ébredek. Úgyis előbb-utóbb megtudom, ami rám tartozik, sőt még többet is.

Pál a Róm 1,8-ban mondja: „...a ti hiteteknek az egész világon híre van...” Tűzzük ki mi is ezt célul! Mennyivel másabb lesz akkor minden! Nem a világ fog körülöttünk megváltozni, hanem mi, és megújult hittel, lelkülettel ha csak egy kicsit is, de bizonyára mi is meg tudjuk változtatni a világot.

MEDITÁCIÓ

A Te akaratod • ifj. Kovács Béla

%, „Teljes örömmel tartásotok, testvéreim, amikor különféle kísértésekbe estek, tudván, hogy hitetek próbája állhatatosságot eredményez. Az állhatatosság pedig tökéletessé teszi a cselekedetet, hogy tökéletesek és hibátlanok legyetek, akiknek semmiféle fogyatékoságuk nincsen” (Jak 1,2–4).

A Biblia lapjain gyakran találkozunk a kísértés fogalmával, már az első oldalaktól fogva szinte mindvégig. Az ember életének olyan területe ez, amelyről nem lehet és nem szabad

hallgatni, átsiklani felette, hiszen – ha odafigyelünk magunkra, és nemcsak természetes indulataink alapján cselekszünk –, felismerhetjük a mindennapjainkban jelentkező kísértéseket.

A kísértésről a Biblia kétféleképpen beszél, amit a magyar fordítások csak egy szóval tudnak visszaadni. Egyrészt kísértésnek nevezzük a bűnre csábítást (pl. az Édenkertben), másrészt pedig gyakran a megpróbáltatásokat is. Példa erre a fenti idézet Jakab leveléből, amiből nyilvánvaló, hogy itt nem bűnre csábításról ír az apostol, hanem hitünk próbáiról.

Szeretnék én is ezen a területen maradni. Jakab azt írja olvasóinak, hogy teljes örömmel tartásatok, amikor kísértésekbe (megpróbáltatásokba) estek. Ugye sokféle ilyen kísértést fel tudunk sorolni? Ízelítőül csak lássunk néhányat: betegségek, emberi kapcsolatok sérülései (neheztelés, megbántás, sértés, elutasítás stb.) anyagi nehézségek, munkanélküliség, aggodalmak a jövő miatt. Jakab mégis azt mondja: örüljétek és legyetek boldogok, ha ilyenek törnek életetekre. Hogyan is? Örülni a nehézségeknek, nyomorúságoknak, szenvedésnek? Mit nem mond ez a Jakab? Hiszen ha fáj valamink, azonnal az Úrhoz szaladunk: „Uram gyógyíts meg!” Ha nehezebb körülmények közé jutunk: „Uram segíts meg ennyi és ennyi pénzzel!” Ha munkatársaink kiállhatatlanok: „Uram, szabadíts meg tőlük!”

Ismerős a helyzet? Persze ilyenkor nem mondhatjuk el, hogy teljes örömünk lenne; teljes viszont a panaszkodásunk, a siránkozásunk, ami által tovább növeljük szenvedésünket.

Könyörgünk, de előfordul, hogy nem úgy jön a szabadítás, ahogy elvárjuk az Úrtól. Lehet, hogy hosszú idő telik el közben, lehet, hogy úgy látszik, Ő nem válaszol, vagy még súlyosbodik is a helyzet. De lehet, hogy azonnal küldi a szabadítást.

Tehát: teljes örömmel tartásatok testvéreim!

Nem kell, hogy messze menjünk, elég csak Urunkra tekinteni a Getsemáné kertben. „Atyám, ha akarod, vedd el tőlem ezt a poharat!” Az Úr Jézus is ember volt, méghozzá tökéletesen.

Lelke iszonyodott mindattól, ami Rá várt, hogy ártatlanul és büntelenül vegye fel azt a rengeteg bűnt, vétet, undokságot, amivel az emberiség – köztük én és te – beszennyeztük ezt a földgolyót. Nem a szenvedésektől tartott, hanem, hogy az Atya el fog emiatt fordulni Tőle.

Mennyire szenvedett! Mint nagy vércseppek, olyan izzadság verte ki Őt. Emberként Ő sem akarta. Ezért kérte: „ha lehetséges, múljék el tőlem e pohár!” De tovább ment, nem hagyta abba, mint ahogy mi szoktuk: „mindazonáltal ne az én akaratom legyen meg, hanem a tiéd!”

Csodálatos ez. Nem lehetnénk keresztények, lehet, hogy már nem is élnénk, ha az Úr nem mondta volna, hogy „legyen meg a te akaratom!” Ő vállalta, hiszen azt is mondta: „vagyva vágytam elfogyasztani veletek a húsvéti bárányt.” Isten Fia vágyva vágyott eljönni a Földre, és életét adni sokakért a bűnök bocsánatára. Noha emberként irtózott a rá váró haláltól, mégis Isten Fiaként alávetette magát az ítéletnek, helyettem és helyetted.

Sidrák, Misák, Abednégó is azt mondták a tüzes kemencénél: „*Van nekünk Istenünk, akit mi tisztelünk: Ő ki tud minket szabadítani az izzó tüzes kemencéből, és ki tud szabadítani a te kezedből is, ó király! De ha nem tenné is, tudd meg..., hogy ... nem hódolunk az aranyszobor előtt, amelyet felállítottál!*” (Dán 3,17–18)

De ha nem tenné is – legyen meg az akarata!

De ha nem gyógyítana is meg, legyen meg az akarata?! De ha erőm feletti is a próba, a körülmények, akkor is legyen meg az akarata?! Ha fáj, ha szenvedni kell, akkor is az legyen, amit Ő akar?

Nagyon nehéz a válasz. Az Úr is szinte vért verejtékezett, amikor áldozatul szánta magát:

„Igen Atyám, legyen meg a Te akaratom!” Ezek után angyal jelent meg, és erősítette Őt.

Testvérem, nem jön addig az angyal, hogy megerősítsen, amíg zúgolódsz és háborogsz: miért az én keresztem?! De mihelyt megadod magad, és meghajolsz Előtte, eljön, hogy vigasztaljon és megerősítsen. Hogy, noha erőd feletti az út, mint Illésnek volt, mégis végigjárd az Ő erejével. „Elég néked az én kegyelmem” – és Pál is elfogadta Isten akaratát, s nem ostromolta tovább a gyógyulásért. Ha kell, betegen, ha kell, sokat szenvedve szeretteidről és szeretteidért,

ha kell, szegényen, ha kell, megvetve.

De az Isten dicsősége rajtad megláttatik!

Ezért tehát teljes örömmel vegyétek a próbákat, a kísértéseket, mert kipróbált hitetek értékesebb a tűzben megpróbált aranyból, és jutalomra méltónak találják. Az előtt, aki hozzánk hasonlóan mindenben megkísértetett, kivéve a bűnt. Mert szeplő és sömörögözés nélkül akar maga elé állítani, tökéletesen és fogyatkozás nélkül. Péter is azt írja: „*A szenvedés tüze miatt, amely megpróbáltatásul támadt közöttetek, ne háborogjatok úgy, mintha valami meglepő dolog érne titeket. Sőt, amennyire részesültök a Krisztus szenvedésében, annyira örüljétek, hogy az Ő dicsőségének megjelenésekor is ujjongva örülhessetek*” (1Pét 4,12–13). Mert „*ha megszabom a határidőt, én méltányosan ítélek*” (Zsolt 75,3 – Károli). Az Úr felhossa szabadítását a maga idejében.

„*Jó várni és megadással lenni az Úr szabadításáig*” (JSir 3,26 – Károli). Nem hagy bennünket felettébb kísérteni, mint ahogy elviselhetnénk, és nem feledkezik meg az Övéiről, akik szeretik és elismerik Őt.

„*Mikor jóra fordította Sion sorsát az Úr, olyanok voltunk, mint az álmodók. Akkor megtelt a szánk nevetéssel, és örömkialtás volt nyelvünkön. Ezt mondták akkor a népek: Hatalmas dolgot tett ezekkel az Úr! Hatalmas dolgot tett velünk az Úr, azért örvendezünk*” (Zsolt 126,1–3).

Bizony nagy és hatalmas a mi Istenünk, aki javunkra munkál mindent, még ha ésszel nem is tudjuk azt elfogadni, de szívvel igen.

Mindez persze nem jelentheti azt, hogy ezentúl könyörögjünk a megpróbáltatásokért. Az Úr is így tanít: „*Ne vigy minket a kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól.*” De ha eljön a megpróbáltatás ideje, álljunk meg hittel a szabadításra tekintve!

ÍRÁS AZ ÍRÁSRÓL

„KIÁLTS HOZZÁM...!” • Balog Miklós

„*Kiálts hozzám és megfelelek, és nagy dolgokat mondok néked, és megfoghatatlanokat, amelyeket nem tudsz*” (Jer 33,3).

„**KIÁLTS HOZZÁM!**” Mily drága biztatás ez az Úr részéről felénk! Ő kér arra, hogy mi kérjük Őt. Az atyai szeretet beláthatatlan, felfoghatatlan mélysége ez, hogy a világokat teremtő Isten lehajol az Őt annyiszor megbántó, elhanyagoló, ellene annyiszor vétkező teremtményéhez, és szinte kérleli, hogy kiáltson az áldásért hozzá. Az áldásra pedig nem Neki, a gazdag ajándékozónak, hanem nekünk, a szűkölködő koldusoknak van szükségünk. Nem Istennek van szüksége a mi kiáltásunkra, hanem nekünk van szükségünk az Ő áldására. Ezt kell az éhség és szomjúság fájdalmával igényelnünk.

ROSSZ LELKI SZEGÉNYEK, LELKI KOLDUSOK VAGYUNK. Érezzük a szükségét, a nyomorúságot, és mégsem kiáltunk. Vagy talán azért, mert nem is érezzük ezt a szükségét? Ez még nagyobb baj:

„*Mivel ezt mondd, gazdag vagyok, és meggazdagodtam és semmire nincs szükségem; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és szegény és vak és mezítelen...*” (Jel 3,17).

Milyen koldus az, amelyik nem koldul, nem kér? Hogyan kaphatna a koldus, ha nem kérne? De Isten kegyelmes, lehajló szeretete nagyobb a mi nyomorúságunknál. Ki tudna közülnk annyira leereszkedni egy koldushoz, hogy még biztassa is: kérjél tőlem, és adok neked!?

„*Kiálts hozzám, és megfelelek...!*”

MILYEN KEVESET KÉR TŐLÜNK Isten azért a mérhetetlen sok áldásért, amit ma is tartogat a mi számunkra! Csak annyit, hogy kérjük. Érezzük meg a szükségét ennek a kiáltásnak! Nemcsak drága biztatás ez az Úr részéről, hanem

DRÁGA ÍGÉRET is. „*Kiálts hozzám*” – ebben van az ígéret feltétele, de adva van benne maga az ígéret is: „*megfelelek*”. Óh, mennyi kérésünk van, csak ki kell fejeznünk ennek az igénylését. Mintha egy szerető szülő dacból, engedetlenségből nem táplálkozó gyermekének mondaná: „Kérjél szépen és adok, itt van a részed régen...” de te nem akarsz kérni, csak venni. Kérés nélkül venni az áldást. Alázat nélkül megnyerni azt, amit az Atya készített neked. De így nem lehet. Csak koldusként, alázatos kéréssel és kérésre... Meghallgathatja ugyan mindenki, hogy mit üzen az Úr, de csak az fogja meghallani, csak annak a részére lesz üzenet, aki kérte, mert akié a kérés, azé a felelet.

Ó, hány imaórán tudjuk, hogy lenne mit kérnünk! Nyíljk meg a szív, nyíljk meg a száj, és akkor – de csak akkor – megnyílik az ég is, és Isten aláárasztja áldása „gazdag folyóit”!

„*Kiálts hozzám, és megfelelek,*

ÉS NAGY DOLGOKAT MONDOK NEKED...” – ezt mondja az Úr. Csak az a kérdés kedves testvérem, hogy mit tartasz te nagy dolognak? Ó, hányszor rajta kell kapnunk magunkat, hogy mi nagyon is kicsinyes, emberi mértékkel mérjük anyagi, fizikai dolgainkat nagyok, sőt még emberibb, gyarlóbb mértékkel mérjük a világokat rengetően monumentális isteni dolgokat kicsinek, és feltétlenül kisebbnek a mi evilági dolgainknál. Ha csak időben mérnénk, hogy mi a kicsi és mi a nagy, azonnal rá kellene döbbernünk, hogy evilági életünk mérhetően piciny a mérhetetlenhez viszonyítva. A láthatók ideigvalók, a láthatatlanok örökkévalók. És Isten a láthatatlanokról, a megfoghatatlanokról akar beszélni nekünk. Ezekkel kapcsolatos kérdéseinkre akar megfelelni. Mert minden embernek, akár tud róla, akár nem, végső fokon ezek a legnagyobb kérdései. Mit tegyek, hogy mennél hosszabb, mennél boldogabb legyen az életem? Az Úr megfelel rá, csak kérni kell, és alkalmat kell nyújtani Neki a feleletre. Az Úr utat mutat, és útiköltséget ad az élet ama vonatjára, amely az örök élet, az örök öröm országába visz. És ennek az elérése a legnagyobb dolog, a legfontosabb az életünkben.

ISTEN BESZÉDE MINDIG NAGY DOLOG, s ha még nem az, legyen azzá életünkben! Hát nem nagy dolog az, hogy a végtelen Isten segíteni akarja a véges embert; a legtökéletesebb, a legszentebb Lény megszabadítja a legszentségtelenebbet, legbűnösebbet bűnei rabságából, testi és lelki nyomorúságából, Messiást ígér neki, akiben saját maga jelenik meg emberi testben? És mindezt nemcsak az Ószövetség emberének ígérte meg, hanem nekünk is. Bizony nagy dolog ez, élet és halál kérdése, nemcsak véges, hanem végtelen, nemcsak ideigvaló, hanem örökkévaló vonatkozásban is. Bizony van miért imádkoznunk, ha azt látjuk, hogy Isten beszéde nem valami nagy dolog az életünkben!

MEGFOGHATATLAN DOLGOKAT MOND ISTEN. Ó, hogyan is lehetne felfogni teljes mélységében és magasságában, szélességében és hosszúságában! S mennél titokzatosabb, mennél nehezebb, annál többet kellene foglalkoznunk vele, hogy jobban megértsük, jobban értékeljük.

Sokan azért nem jönnek a gyülekezetbe, mert azt mondják, ők már tudják, mit fog mondani a prédikátor, ők már tudják, mit akar Isten. Nem hallgatni kell már, hanem cselekedni. De vajon lehet-e tudásnak nevezni azt, ha egy diák elfújja – mondjuk – a térfogatszámítás képletét – alapterület szorozva magassággal – aztán tanítója a kezébe adja a colostokot, mondván: „Ha így tudod, akkor számítsd ki ennek a helyiségnek a térfogatát, amelyben vagyunk”; s a diák azt se tudja, hogyan fogjon hozzá?

Vagy egy motorszerelő iparitanuló hiába fújja el a robbanómotorok működését tökéletes pontossággal, ha a rábízott motorjavítást mégsem tudja elvégezni. Bizony mindkettőt elhúzzák a vizsgán, mégpedig azon az alapon, hogy feladatát nem tudta megoldani. Nagyon könnyen így járhat az elbizakodott hívő is, aki azt hiszi, hogy ő már mindent tud, ami üdvösségéhez szükséges, pedig hányszor nem tudja megoldani azt a feladatot, amit Isten bíz rá, hányszor nem tudja teljesíteni azt a megbízatást, amelyet Tőle kapott! Isten arra figyelmeztet a felolvasott igében, hogy olyan dolgokat akar mondani, „*amelyeket nem tudsz*”,

hogy megtudd, megértsd és megtedd!

ADJUNK HÁLÁT Istennek a drága biztatásért, a mérhetetlen ígéretekéért, a nagy dolgokért, melyeket már eddig is mondott!

KÉRJÜNK bocsánatot, amiért oly sokszor lenne miért kiáltanunk, mégsem kiáltunk, amiért sokszor nagyobb dolognak tartjuk életünk egészen kicsinyes dolgait, s kis dolgokból egyéni sértődöttség, vagy bosszú miatt nagy dolgokat csinálunk, s annyiszor bukdácsolunk a gyakorlati kereszténység kérdéseiben!

KÖNYÖRÖGJÜNK lelki éhségért, szomjúságért, feleletért kérdéseinkre, a Szentlélek vezetéséért, világosságért, hogy megfelelően tudjunk értékelni! Azért, hogy nagy dolognak tudjuk tartani Istennek minden hozzánk intézett szavát, hogy ne csak hallgatói, hanem megtartói is lehessünk az Igének! *„Kiálts hozzáam és megfelelek, és nagy dolgokat mondok néked és megfoghatatlanokat, amelyeket nem tudsz!”*

LÁTÓSZÖG–KARIZMATIKUS VILÁGKÖRKÉP

**Yonggi Cho teológiája • Hangfelvétel nyomán szerkesztette:
Telegdi József; fotó: Bernhardt Gyula**

„Isten, áldd meg a magyart!”

A Himnusz fent idézett fohásza szolgált címadóul annak az evangélizáció-sorozatnak, melyet dr. David (Paul) Yonggi Cho koreai lelkipásztor 1993. december 8–10-én Budapesten az Olimpiai Csarnokban tartott, és amelynek szervezésében a magyarországi Evangéliumi Lelkipásztorok Közössége aktív részvételt vállalt.

Az első két nap délelőttjén – az evangélizáció szerves részeként – lelkipásztorok, gyülekezetvezetők és munkatársaik népes tábora gyülekezetnövekedési szemináriumon vehetett részt. A 9-i szemináriumon **dr. Lee Yong Hoon** {*A vallásfilozófia doktora, a Washington Teljes Evangéliumi Gyülekezet vezető lelkipásztora, a Nemzetközi Teológiai Intézet elnöke, a Soo-Shin Egyetem Teljes Evangéliumi Teológiai Intézetének elnöke.*} – Simonfalvi Lajos tolmácsolásával – Yonggi Cho személyes képviselőjében tartott előadást, melynek fő gondolatait az alábbiakban ismertetjük.

1. A gyülekezet története – a számok tükrében

Sok ember megkérdezi, miért érdekelnek minket a számok. A Bibliában azt látjuk, hogy Isten is érdeklődik a számok iránt. Az ApCs-ben jónéhány ilyen példát találunk. Az ApCs 2,41-ben ezt olvassuk: Akik hittek Péter apostol beszédének, bementek, és „azon a napon mintegy háromezer lélek csatlakozott hozzájuk”. Az ApCs 2,47 szerint „az Úr pedig napról napra növelte a gyülekezetet az üdvözülőkkel”. A mi feladatunk is az, hogy az embereket Jézushoz vezessük. Ebben is dicsőséget adunk az Úrnak.

Hadd szóljak röviden gyülekezetünk történetéről!

1958. május 18-án Szöul egyik külvárosában, egy nyomornegyedben öt taggal kezdtük a gyülekezetet. Három évvel később, 1961-ben már 500 tagunk volt. Majd beköltöztünk a belvárosba. 1969-ben elkezdtük egy gyülekezeti ház építését. 1972-ben már tízezer tagunk volt. 1973-ban fejeztük be az építkezést. Az építményt a tízezer férőhelyes főépülettel együtt felajánlottuk az Úrnak. 1978-ban taglétszámunk elérte az 50 ezret, 1979-re pedig a 100 ezret. Különleges hálaadónapot tartottunk ennek alkalmából. Két évvel később a taglétszámunk elérte a 200 ezer főt, 1983-ban a 300 ezret, 1984-ben pedig már a 400 ezret. 1985-ben bevégeztük a főépület bővítését, melynek következtében a nagyterem 25 ezer ülőhely befogadására lett alkalmas. 1987-ben elkezdtük az Elim jótékonyági város építését, ami

kétmillió dollárba került. A város szegény gyermekek és magányos idős emberek számára épült. Ugyanebben az évben alapítottunk egy napilapot (ma 1 millió példányszámban jelenik meg). 1989-ben 500 ezer, 1991-ben 600 ezer fős a helyi gyülekezetünk, 1993-ban pedig elértük a 700 ezres létszámot. Dicsőség az Úrnak!

2. Az oktatás és a házisejt rendszer

2.1. Vasárnapi iskolai oktatás

A rendszeres oktatás – mely vonatkozik a felnőttekre is – képezte a gyülekezetnövekedés alapját. *A gyülekezeti oktatás mesterterve* című tananyagunkra alapozva minden korosztálynak adunk rendszeres vasárnapi iskolai oktatást. A három szintű képzés témakörei: 1) alapelvek; 2) speciális, rendszeres teológia; 3) bibliai könyvek tematikus tanítása.

A fentiek mellett minden gyülekezeti sejtünkben hét fokozatból álló tematikus bibliatanulmányozás folyik. Ez jellegzetes része a gyülekezeti életnek. A gyülekezetnövekedés alapelemei a házisejtek.

2.2. A házisejtek működése

Általában öt-hét család – akik közel laknak egymáshoz – alkot egy házisejtet. Vezetőjük az a személy, aki közülük a legerőteljesebb hívő. A sejtvezetők rendszeresen együtt imádkoznak, és lelki megtapasztalásaikat tovább adják a sejt tagjainak. Amikor egy sejt elér kb. tíz családnyi méretet, akkor két részre osztódik. Az egyik sejt előjárója az eddigi vezető marad, a másiké pedig egy újabb vezető lesz (az eddigi helyettes). Ezek a vezetők most már kiválasztják a munkatársaikat (helyetteseiket). Ez a folyamat ismétlődik a továbbiakban is. Erre a szervezeti formára épül a Yoido Teljes Evangéliumi Gyülekezet, mely jelenleg 50 ezer házisejtből áll.

Minden egyes sejt tagjai hetente egyszer találkoznak. Mindenki nyitva tartja otthonát sejt-összejövetel céljára, így aztán szoros kapcsolat alakul ki a sejtben résztvevők között. Bibliatanulmányozást folytatnak, és megélik a testvéri közösséget egymásért, egymás kéréseiért is imádkozva. Ez erős kapcsolatot eredményez. Hét fő témakörben tanulmányozzák a Bibliát. Mindegyik sorozat egy évig tart, s ez azt jelenti, hogy a fő témák hét évenként ismétlődnek.

A sejtben imádkoznak új tagokért, ill. Szentlélekkel való beteljesedésért, valamint személyes problémákért is.

Az új megtérők, ill. különböző missziós csoportok részére külön tanfolyamaink működnek. A házisejt rendszer az egyik titka annak, hogy a gyülekezet rövid idő alatt ilyen nagy létszámra szaporodott.

3. A Gyülekezet eredményének a titka

3.1. Üzenetünk

(Ez a tétel lényegében Yonggi Cho teológiájának summázása.)

Minden misszió titka: Készek vagyunk-e szolgálni, küldetést teljesíteni.

Dr. Cho állandóan hangsúlyozza az evangélium hirdetésének öt alapelemét és Isten áldásának alapelvét (ígéretét).

3.1.1. Az evangélium hirdetésének öt alapeleme

a) Az erőteljesen hirdetett evangélium

Ez az evangélium a szabadítás evangéliuma.

Dr. Cho szolgálatának egyik titka az, hogy a Szentlélek ereje által hirdeti az Igét. Minden üzenetének alapja Jézus Krisztus keresztyje. Minden ígéhirdetésének alapvető célkitűzése, hogy az embereket Jézus Krisztushoz vezesse, és bátorítsa az embereket Isten Igéje által. Üdvösséget csak úgy nyerhet valaki, ha teljesen rábízta magát Jézusra. El kell fogadnia Jézus Krisztust mint egyedüli Szabadítót, aki lefizette bűneink büntetését, és ezáltal lehetünk Isten gyermekei. Testvérünk minden alkalommal megtérésre szólít fel, és imádkozik az újonnan

megtértékért. Azt hangsúlyozza, hogy akinek nincs teljes bizonyossága az üdvössége felől, az nem igazi keresztény. Nem számít, hogy az illető mennyi ideje járt gyülekezetbe. Azért van annyi halott gyülekezet, mert tele vannak névleges keresztényekkel, akiknek nincs élő hitük. Nagyon sok európai gyülekezetben gyönyörű ceremóniákat tartanak, de a tagokból hiányzik az örök élet bizonyossága. Ezért olyan erőtlenekek az európai gyülekezetek.

Nekünk tehát hirdetni kell a megváltás evangéliumát: Jézus megment! Ez a mi üzenetünk legfontosabb része. Eljött az ideje annak, hogy mindenütt megszólaljon az üdvösség evangéliuma.

b) A Szentlélekkel teljes élet

Cho lelkipásztor teológiájának másik aspektusa: a Szentlélekkel teljes életről szóló evangélium. Azok a hívő emberek, akik újjászülettek víztől és Szentlélektől, el kell hogy nyerjék a megígért Szentlelket, azért, hogy legyen erejük tanúskodni Jézus Krisztusról. Jézus tanítványai követték a Mestert három és fél évig, meghallották az Isten beszédét, megvolt a bizonyosságuk az örök életük felől és csodák történtek általuk. Mégis, mielőtt átérték volna a Szentlélekkel való beteljesedést, nem voltak erőteljesek. Pünkösöd napján azonban leszállt rájuk a Szentlélek. Ekkor erőt nyertek, és nagy bátorsággal kezdték hirdetni az evangéliumot. Az erőteljes keresztény élet alapvető feltétele, hogy beteljesedjünk Szentlélekkel! Ugyanakkor ez alapvetően fontos a gyülekezet növekedéséhez és az evangélium erőteljes hirdetéséhez is!

c) A hit általi gyógyulás

Dr. Cho igehirdetésének harmadik jellemzője: a hit általi gyógyulásról szóló örömmel. Az Ézs 53,5-ben így olvassuk: „Az Ő sebei árán gyógyultunk meg.” Jézus nemcsak a bűneinket akarja megbocsátani, hanem meg akar szabadítani minden átoktól. Ezért tehát hirdetni kell a hit általi gyógyulás örömhírét. A Zsid 13,8 azt mondja, hogy „Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz”. Hinnünk kell, hogy Isten ma is gyógyít bennünket, és ezt másoknak is hirdetni kell. Jézus földi szolgálatának kétharmadát gyógyítással töltötte.

Ez az oka annak, hogy mi is hirdetjük a hit általi gyógyulás fontosságát. Gyülekezetünkben nincs olyan alkalom, amikor ne imádkoznánk a betegekért.

Amikor dr. Cho fiatalemberként a TBC halálos fázisába jutott, Jézust elfogadta, és hit által teljesen meggyógyult. Ilyen személyes megtapasztalás alapján minden istentiszteleten imádkozik a betegekért, és imája nyomán nagyon sok ember meggyógyult már.

d) Az áldás örömhíre

Isten megáldja gyermekeit. Jézus nem csak a bűn és betegség átkától szabadított meg bennünket, hanem a nyomor átka alól is. A Gal 3,13-ban azt olvassuk, hogy Krisztus kivásárolt (kiváltott) minket a törvény átka alól.

A Biblia világosan megfogalmazza, hogy Isten az embert a saját képmására teremtette és megáldotta. Isten azt akarja, hogy az ember el is nyerje az Ő áldásait. Ezért fontos, hogy a helyére kerüljön életünkben Isten áldása. Isten áldásának lelki és testi javait azonban nem a magunk, hanem embertársaink és testvéreink javára kell fordítanunk.

e) Jézus Krisztus visszajövele

Yonggi Cho teológiájának ötödik pontja: a Jézus Krisztus visszajöveteléről szóló tanítás. Jézus visszatérése minden gyülekezet reménysége azóta, hogy Ő felment a mennybe. Abban a reménységben kell élnünk, hogy Ő visszajön, amint megígérte! Jézus hamar visszajön! Nagyon közel van már az idő!

3.1.2. Isten áldásának három szempontja

Akik hiszik és elfogadják (vallják) az evangélium előbb említett öt alapelvét, azok számára Isten háromszoros áldást ígér: a) a Szentlélek áldását; b) a környezetükre vonatkozó áldást; c) az egészség áldását.

a) Aki hisz Jézusban, annak el kell nyernie a Szentlélek áldását (ajándékát). Miután régi emberünk újjá formálódott, és Isten megszabadította a halál és a bűn átkától, helyre kell hogy

álljon az ember eredeti kapcsolata Istennel: amilyen az a teremtéskor volt.

b) Utána meg kell szabadulnunk attól az átoktól, ami a környezetünk miatt nehezedett ránk. Amikor Isten megteremtette az embert, megáldotta őt. Csak egyedül Jézus által nyerhetjük el ezeket az áldásokat. És Jézus által minden lehetséges.

c) Az egészség áldását is igényelhetjük (kérhetjük) az Úrtól. Ádám és Éva bukása halált hozott az emberiségre, és a betegségek ezzel összefüggésben állnak. Ezért szükségünk van arra, hogy helyreálljon az ember egészsége Isten ereje által.

3.2. A Szentlélek ereje, munkája

A Yoido Teljes Evangéliumi Gyülekezet növekedése a Szentlélek által történik. A Szentlélek aktív közreműködése nélkül senki sem tud megszabadulni a bűneitől, és nem tudja megvallani, hogy Jézus a szabadítója. Nélküle nem tud növekedni a hitben.

Megszabadulásunktól fogva egészen addig, míg elragad minket a mennybe, folyamatosan bízunk kell a Szentlélekben.

Dr. Cho testvér minden másnál jobban hangsúlyozza a Szentlélek munkájának a fontosságát, és elismeri, hogy egész szolgálatának, illetve neki magának is közvetlen felettese a Szentlélek. Gyülekezetünkben tehát alapvetően fontos a Szentlélek munkája!

Tíz évvel ezelőtt az Egyesült Államokban 60 taggal kezdtem el egy gyülekezetet. Két évvel később már kétszáz tagunk volt. További egy év eltelt, és mégsem tudtam átlépni a háromezres létszámot. Az Államokban 400 ezer gyülekezet van. Azon gyülekezetek, melyekben 300 tagot számlálnak, a legnagyobb gyülekezetek rétegébe tartoznak.

Tulajdonképpen a háromezres létszám olyan, mint a Maginot-vonal, nagyon nehéz átlépni. Minden vasárnap megszámláltuk az összejövetelre érkezők számát, és úgy találtuk, hogy az 250–260 körül mozgott. Hálaadó napunk alkalmából reméltem, hogy elérjük a 300 fős létszámot, de az csak 298 volt. Nagyon csalódott lettem, s a következő vasárnapon még csalódottabb, mert csak 268-an jelentek meg, sokkal kevesebben, mint az előző vasárnapon.

Ekkor így kiáltottam Istenhez: Uram, miért nem tudjuk elérni a háromezres létszámot?!

Minden reggel kora hajnalban az Úr előtt időztem: imádkoztam, imádkoztam és imádkoztam. Egy reggelen hallottam a Szentlélek hangját: „Ha az izraeliták a pusztában megpróbálták volna pusztát kézzel megfogni a fürjeket, hányat tudtak volna megfogni?” Mint egy villámlás, vágott belém a kérdés. Abban a pillanatban eszembe jutott a 4Móz 11. fejezete, ahol egy történet található.

Izrael népe visszaemlékezett az egyiptomi húsos fazekakra. A kétmillió népi lázadott, mert nem volt megfelelő ennivalójuk. Ekkor Mózes imádkozott Istenhez, aki megígérte, hogy egy hónapon keresztül húst fog adni nekik. A következő napon megtörtént a csoda. Hányat tudtak volna fogni az ott repdeső fürjeből? Esetleg néhányat, amivel lehetetlen lett volna kétmillió embert eltartani. Amikor Mózes imádkozott, az Úr szelet támasztott, s ez a szél odahajszolta a fürjeket a tenger felől. (Vö. 2Móz 16,11–15; 4Móz 11.)

Ekkor kezdtem megérteni, hogy pontosan így történik a gyülekezetnövekedés is. Letérdeltem Isten elé és felkiáltottam, és kezdtem megtérni a helytelen gondolkodásomból. A saját erőmből akartam elérni a gyülekezetnövekedést. Megadtam magamat Isten előtt, felemeltem a kezemet. „Hozzád fordulok, a magam erejéből semmit sem tudok tenni. Uram, ez a Te munkád, csak Te tudod elvégezni” – szóltam. Kezdttem mindent sorra teljesen átadni Istennek. Mindent feladtam, minden percemet odaszenteltem az Úrnak, imádkoztam, imádkoztam és imádkoztam: „Kérlek, add, hogy növekedjen a gyülekezet, add a Te áldásodat!” Attól fogva elkezdett jelentősen növekedni a gyülekezetünk. Hamarosan elértük a 300 főt, aztán a 400, 500, 600, 700 főt és még többet is. Halleluja! Amikor visszatértem Koreába, a gyülekezetem 1200 főt számlált. Hét év alatt hússzorosára nőtt, a kezdeti 60-ról 1200-ra. Mindez a Szentlélek munkájával függ össze.

Ahhoz, hogy Magyarország népe meghallja az evangéliumot, szükség van a Szentlélek szelére, erejére. Csak akkor növekszik a gyülekezet, ha a Szentlélek szele szabadon fúj! A gyülekezet megéledése és növekedése a Szentlélek munkájának a gyümölcse.

Egy bibliai képre utalok. Ezékiel 37 szerint a völgy tele volt száraz csontokkal. Amikor Isten Lelke lehelt a megholtakba, akkor talpra álltak, és hatalmas sereget alkottak. Magyarországot és a Kárpát-medencét is egy ilyen száraz csontokkal teli völgyhöz hasonlíthatjuk. Ahhoz, hogy ezek életre keljenek, szüksége van Magyarországnak a Szentlélek erejére! Halleluja! Amikor országokat rajtatok keresztül a Szentlélek megeleveníti, hatalmas sereget alkot majd.

Ne felejtjük el, hogy a gyülekezet növekedése a Szentlélek munkája a kezdettől végig, minden fázisában!

3.3. Az imádkozás fontossága

A Yoido Teljes Evangéliumi Gyülekezet imádkozó gyülekezet. A Szentlélek munkája arányban áll azzal, hogy Isten népe mennyi időt tölt el imádkozással. Jól láthatjuk az oda vezető utat is. Amikor Krisztus tanítványai odaszánták magukat az imádkozásra, a Szentlélek szállt rájuk. Egyakarattal együtt voltak és imádkoztak. Miután beteltek Szentlélekkel, tanúi lettek az evangéliumnak. Az első keresztyének odaszánták magukat az imádkozásra.

Jézus, az Isten Fia ugyancsak sok időt töltött imádkozással. Szolgálatának a kezdetén negyven napig időzött a pusztában böjtölve és imádkozva. Olyan sokat imádkozott, amennyire csak lehetősége volt. Már korán reggel imádkozott. És sok éjszakát is imában töltött. Mielőtt Júdás elárulta, szinte egész éjszakát imádkozott a Gecsemánében. Jézus példáját követve oda kell szentelnünk magunkat az imádkozásra. Koreában az imádkozás az egyik legfontosabb jelszavunk. Ez tulajdonképpen munka: nem könnyű imádkozni. Dr. Cho naponta legalább három órát imádkozik, különleges evangélizációs alkalmaink során pedig ötöt. Tegnap például egész nap csak imádkozott és imádkozott.

Egyszer Indonéziában tettem látogatást. Ott több mint egy óráig (énekekkel) dicsőítették az Urat. Azt kértem tőlük, hogy imádkozzanak együtt. Öt perc alatt abbahagyták a közös imádkozást. Biztattam őket, hogy dicsérjék az Urat és imádkozzanak ismét.

A koreai gyülekezet növekedésének titka a hűséges, odaszánt, lelkes imádkozásunkban van. Csak százötven éve léteznek protestáns gyülekezetek Koreában, de mára 15 millió keresztyén van országunkban, beleértve a katolikusokat is. Ez országunk lakosságának egyharmadát teszi ki.

Minden koreai gyülekezetünkben hajnali imaórákat tartunk fél 5 vagy 5 órától, s ez napról napra így megy. Minden tagunk őszintén odaszánja magát az imádkozásra. Körülbelül harminc percet imádkozunk együtt (közösen), nemcsak a hajnali imaórákon, hanem szerda és péntek estéinként is. Amikor imádkozunk, Isten ereje megnyilvánul, és kiüzi a hitetlenség erejét, a Sátán elmenekül, ereje (befolyása) megszűnik. Amikor így imádkozunk, Istentől választ kapunk.

Huszonnyolc évvel ezelőtt kaptam szentlélek-keresztséget. Azt megelőzően nem tudtam öt percnél többet imádkozni. Úgy gondoltam, hogy nagyon sokat imádkoztam – ránéztem az órára, és rájöttem, hogy még öt percet sem imádkoztam. Megráztam az órát, hátha megállt, és megint imádkoztam – újra csak kevesebb mint öt percet. Miután beteljesedtem Szentlélekkel, azt tapasztaltam, hogy mélyebben és hosszabban tudok imádkozni: (egy-egy témáért) több mint harminc percig, nyelveken pedig több mint egy óráig.

Az USA-ban gyönyörű gyülekezeti termet építettünk. Minden nap kétszer összegyülekeztünk imádkozni: hajnalban is, meg este is. Minden nap legalább 3–4 tagunk böjtölt az imádkozás mellett. Tagjaink feliratkoztak erre a böjt- és imaláncra. Imádkozásunk és az Isten kegyelméért érzett hálaadásunk eredményeképpen a gyülekezeti házunk felépült. Az épület maga 3 millió dollárba került. Semmink sem volt, amikor az építkezést elkezdtük, de imádkoztunk, és Isten munkálkodni kezdett. Óáltala minden lehetséges! Teljes kitartással ragaszkodjunk hozzá! Az építkezés idején sokszor szinte elviselhetetlenül nehéz terheket viseltünk, de folyamatosan imádkoztunk, és Isten minden anyagi szükségletünket kirendelte. Az imádkozás hívő életünk legfontosabb része. Saját erőnkől nem tudjuk megváltoztatni az

emberek arcukat. Erős az ellenségünk is, de az ima ereje által minden akadály, minden válaszfal leromboltatik. Ezáltal az ördög támadása felett diadalmaskodunk. Imádkoznunk kell, hogy megváltozzék nemzetünk arculata!

Imádkozzatok, és Isten keze mozgásba lendül!

{k1994101}

Egy sikersztori nyomában • Szűcs József; fotó: Bernhardt Gyula

Szeretném bemutatni a Yoido Teljes Evangéliumi Gyülekezetet.

Remélem ezt a kicsit szerénytelennek tűnő kijelentést senki nem érti majd félre.

Soha nem jártam a Koreai-félszigeten. Egyetlen embert sem ismerek abból a több mint 700.000 főből (egykes becslések szerint 750.000), akik vasárnaponként a szülői gyülekezetbe járnak. Azon a kb. 60 személyen kívül, akik itt voltak Budapesten, még koreai keresztényt sem láttam. Mindezek ellenére ma, a XXI. század küszöbén, amikor az információ (többé-kevésbé) szabadon áramlik, a tér- és az időkülönbség nem lehet akadály. Csak zárójelben jegyzem meg, hogy a gyülekezet vezető pásztorának, dr. David (Paul) Yonggi Chonak több mint 80 könyvéből néhányat magyarra is lefordítottak, és Cho pásztor nem az a személy, aki a világ különböző pontjairól érkező szívélyes testvéri meghívásokat visszautasítja. A koreaiak ennél sokkal udvariasabbak.

A gyülekezet története 1958-ban kezdődött, amikor egy fiatalember (Yonggi Cho) – friss bibliaiskolai bizonyítvánnyal a zsebében – elkezdett prédikálni Szöul külvárosában öt főből álló gyülekezetének. Nem, a történet akkor kezdődött, amikor egy középiskolás diáklány bizonyítást tett Jézusról az akkor 17 éves halálosan beteg fiúnak. Vagy inkább akkor, amikor 1907-ben Phenjanban néhány száz hívő összegyűlt imádkozni, és a Szentlélek ereje leszállott. Vagy talán 1882-ben, amikor az amerikai presbiteránus és methodista egyház az első misszionáriusokat küldte Koreába. Mégis inkább úgy gondolom, hogy a történet Jeruzsálemben kezdődött, amikor pünkösdi ünnepén 120 tanítványt töltött be a Szentlélek. Nem megyek tovább, a történet valamikor elkezdődött, ma is tart, és ha a növekedés továbbra is ilyen ütemű marad, akkor 2000-ben minden második ember újjászületett keresztény lesz Dél-Koreában.

„Isten hatalmas Isten” – hirdeti Cho pásztor, aki megtiltotta gyülekezetében, hogy valaki is az ébredésért imádkozzon, csak úgy általánosságban. „Imádkozzatok inkább úgy” – tanítja a mintegy 50.000 házcsoport vezetőjének –, „hogy fél év alatt minden 10–20 főből álló csoport két családot vezessen Jézushoz.” „Soha nem imádkozom konkrét cél nélkül” – vallja –, „legyen szó akár egy mahagóni asztalról, akár egy kereken guruló székről, vagy a világ legnagyobb gyülekezetéről. Ha csak azt mondom: Istenem áldj meg engem, honnan tudja Isten, hogy a Bibliában található több, mint 8000 áldásból melyikre gondolok?”

Visszatérve erre a példátlan méretű gyülekezetnövekedésre: A folyamatot egyetlen dolog zárhatja le: az elragadtatás. Nem véletlenül mondom ezt, mert néhány éve érdekes átélés volt Yonggi Cho egyik segédpásztorának, aki szívroham következtében meghalt (hogy aztán 3 nap múlva visszatérjen az életbe). Mint később elmondta, fönt járt a mennyben, látta Istent, találkozott Jézussal, és beszélt az időközben megszületett feleségével. De mivel a mennyi háza még nem volt teljesen kész, vissza kellett térnie a Földre. Már éppen indult volna, amikor „lélekszakadva” futott utána Ábrahám egy fontos üzenettel: „Mondd el a gyermekeimnek, hogy Jézus nemsokára visszatér a Földre!” A történet kissé hihetetlennek tűnik, de aki nem hiszi, „menjen el Koreába és kérdezze meg a ma is élő segédpásztortól” (Az idézet Yonggi Cho 1993. dec. 8-ai budapesti evangélizációján hangzott el). Az azonban egészen bizonyos, hogy Jézus nemsokára visszajön.

Mi lehet az oka, hogy Koreában halottak támadnak fel, s mindennapos dolog, hogy

rákbetegek gyógyulnak meg, démonok által megkötözött emberek szabadulnak, hetente több ezer ember jön Jézushoz, és még az ország felett uralkodó levegőbeli hatalmasságot, a lázadás szellemiségét is képesek legyőzni? A válasz: az *ima*.

Az 1987-es elnökválasztás pl. rendkívül nyugtalan légkörben zajlott. A kommunista érzelmű diákok lázadást szítottak. Az elnöknek sikerült felhívnia Yonggi Chot (aki a hívás idején éppen nem imádkozott). „Mit tegyek?” – kérdezte. „Csak fegyverrel tudok rendet teremteni.” Cho pásztor így válaszolt: „Ezt, a lázadás mögött álló szellemiséget csak egy imakampányban tudjuk legyőzni.” Az őt és családját ért halálos fenyegetések ellenére 800.000 embert vittek ki a főtérrre, hogy együtt imádkozzanak. Az imaalkalomból aztán utcai felvonulás lett, ami az egész országra hatást gyakorolt. A választás rendben lezajlott, a lázadás ezúttal elmaradt. „Az imádkozás kemény munka” – vallja a Yoido gyülekezet 7500 teljesidejű lelkipásztora közül az egyik. Úgy gondolom, hogy a keleti embernek az imához való viszonyában kereshető az egyik titka annak, amiért a koreai ébredés több mint harminc éve folyamatosan tart. Mi, az ún. nyugati civilizáció emberei, tudunk nagy dolgokért lelkesedni, tudunk nagy dolgokat véghez vinni. De olyan kis dolgot, mint az imádkozás, folyamatosan végigvinni, arra már nincs időnk, ahhoz már a keleti ember kitartása, nyugalma, önfegyelme szükséges. A másik titokra (hogy miért éppen Dél-Korea az ébredés országa) a választ Cho pásztor a következőképpen fogalmazza meg: „Isten szereti a megtört szívű nemzetet.” Az 1950–53-as koreai háború, ami nemcsak az országot szakította ketté, hanem az emberek szívét is megtörte, nem az első nemzeti tragédiája volt ennek az országnak. Az évszázadok alatti mongol, kínai, orosz és japán megszállás során területük 60%-át elvesztették. A tradicionálisan buddhista ország utolsó lehetőségként fordult az egyetlen igaz, élő Isten felé. Dél-Koreában ma már nem mennek rosszul a dolgok. A térségben Japán után gazdaságilag az egyik legerősebb ország. Isten anyagilag is megáldotta ezt a nemzetet. Csak a Yoido gyülekezetnek 50.000 olyan milliomos üzletember tagja van, akik évente összesen 100 milliárd dollárt adnak az Úr munkájára. Elképzelhető a hatás, amit a keresztények gyakorolnak honfitársaikra pl. a sajtón keresztül, ha belegondolunk, hogy a Yoido gyülekezet napilapját 1 millió példányban nyomják.

Az ima mellett még két dolog van, amit nagyon hangsúlyoznak: az erőteljes evangélium üzenete és a Szentlélek ereje. Az üzenet öt olyan elemből áll, ami dr. David Yonggi Cho minden igehirdetésében benne van:

1. Megtérés
2. Szentlélekkeresztség
3. Hit általi gyógyulás
4. Átok helyett áldás
5. Jézus visszajövele

A Szentlélekkel kapcsolatban a következőkre helyezik a hangsúlyt: A Szentlélek kisöpri a tisztátalan gondolatokat, testi, lelki gyógyulást ad. Krisztus igazságát és hűségét hozza be: gyűlölet helyett szeretetet ad. Üdvbizonyosságot ad, és kinyilatkoztatja, hogy a menny és a pokol valóságos hely. Kinyilatkoztatja, hogy Jézus a szabadító; félelem helyett bátorságot és hitet ad.

Ez utóbbi illusztrálásaként álljon itt egy bizonyosság abból a felhőből, ami Yonggi Chot és gyülekezetét körülveszi.

Egy gyülekezeti tag eltévedt egy hóviharban. Teljesen kimerülve úgy gondolta, mielőtt lefekszik a hóra, tart egy imaórát. Imádkozás közben jött a Szentlélek és bátorságot adott neki. „Uram” – imádkozott – „én most itt lefekszem, Te pedig küldjél egy takarót a mennyből.” Másnap reggel arra ébredt, hogy melege van, és egy súlyos valami fekszik rajta. A valami (egy a hegyekből lejött óriási tigris) a reggeli mosdást helyettesítendő végignyalta az arcát. Ő pedig hálásan veregette meg a tigris vállát „Barátok vagyunk, mert te is Isten teremtménye vagy, meg én is. És nagyra értékelem a szolgálatodat” – mondta búcsúzóul.

David Yonggi Cho személyének varázsa is segít megérteni a Yoido gyülekezet titkát. Cho pásztor a karizmatikus vezető tipikus példája. Őrá ez a kifejezés mindkét értelemben szószerint igaz. Külső megjelenésében egyáltalán nem feltűnő jelenség (hacsak a zakójára tűzött virágcsokor miatt nem az), de amikor elkezdi beszélni, hallgatóságát az első perctől az utolsóig leköti. Hogy hogyan csinálja, rejtély, mert kerüli a nagy szavakat, és még a legnagyobb bizonyosságokat is egyszerű szavakkal, minden hatásadás nélkül mondja el. Amikor az ima fontosságáról beszél, az embernek az az érzése, hogy rögtön ott kellene hagyni mindent, és legjobb lenne azonnal elkezdni imádkozni. Persze Yonggi Cho igehirdetéseit nem lehet csak úgy egyszerűen otthagyni.

Mi az, ami személyiségének ilyen különleges varázst ad?

Cho pásztor így vall erről: „Szolgálatom kezdetén – 1958-tól – napi öt órát imádkoztam. Ma már a pásztori szolgálatom miatt csak három órát tudok naponta a térdeimen tölteni. De komolyan foglalkoztat a dolog, hogy az emberek között szolgáljak-e, vagy inkább az Úrral időzök.”

Akárhonnán próbáljuk megközelíteni Yoido történetét, mindig ugyanahhoz a ponthoz érünk el: az imához.

Az ima, ami olyan jelentéktelen dolognak tűnik, mint az a bizonyos mustármag Yonggi Cho Bibliájának lapján, Távol-Keleten, a Csendes-óceán nyugati partjainál félszigete(ke)t mozgat. A sikertörténet nagyszerűnek tűnik. A pásztor csodálatos ember, az ima embere. A gyülekezetben minden az Ige szerint történik: a megtértek száma naponta növekszik, a betegek gyógyulnak, a megkötözöttek szabadulnak.

Mindenki teszi a dolgát, minden fantasztikus, de mégis Jézus Krisztusé a dicsőség, aki minden dolog fölött áll, és így tesz bizonyosságot többek között a Yoido Teljes Evangéliumi Gyülekezetéről is.

„Nálam nélkül semmit sem cselekedhettek” (Jn 15,5).

Ha Isten gyermeke ezt kérdezi: Tud-e Isten segíteni? – már az ajtó előtt az ördög.

{k1994102}

{k1994103}

Szeminárium Komlón • (M. P.)

%Jack Coleburn kaliforniai lelkipásztor előadássorozatot tartott a komlói gyülekezetben az utolsó idők témájáról. Az elhangzottakból csak néhány kiragadott gondolatot közlünk, melyek nem tartoztak szervesen az előadások témájához, de érdekesen kiegészítik a Látószög rovatban megjelenő írásokat.

Nem tudom, hogy Isten miért gyógyít meg egy embert, s miért nem gyógyít meg egy másikat. Az értelmem képtelen felfogni teljesen azt, hogy Isten miért tesz bizonyos dolgokat.

A feleségem Parkinson-kórban szenved. Amikor az emberekért imádkoztunk – akik előre jöttek –, s láttam, hogy valaki abból a sorból meggyógyult teljesen, és ő nem. Én nem értem ezt. Nem gondolom, hogy bárki is teljesen meg tudná érteni. De a fontos dolog nem az, hogy megértsem, hanem, hogy még mindig hiszem, és hinni fogom, hogy Isten legalább annyira szereti őt, mint akit meggyógyított. Ez bizonyosság a hitetlenek felé.

Könnyű dicsérni az Urat, mikor minden olyan jól megy. Nehezebb, mikor fájdalmaink, nehézségeink vannak. A hit megpróbáltatásainak ezek az igazán nehéz időszakai. A hit akkor tétetik próbára, amikor nehéz idők járnak. A hit megpróbáltatása erősebbé tesz az Úrban. Dáviddal együtt mondhatjuk; áldjad én lelkem az Urat, és áldjad egész bensőm. Soha ne engeddd, hogy azok a nehéz dolgok, amik történnek, elfeledtessék azokat a jó dolgokat, amiket Isten tett veled!

Előfordult már, ha valamikor valamit tettél, hogy ezt mondtad: „Az ördög volt az, aki ezt tette

velem”? Senki sem hallotta még ezt a kifejezést? Ki hallott már olyat: „Az ördög egész nap zaklatott”?

Te nem az ördögöt hallottad, ő a mennyben van és ott vádolja az atyafiakat. A Bibliából meghatározhatjuk; az ördög lejött a mennyből, hogy Jóbót megpróbálja; lejött azért, hogy Jézus Krisztust megkísértse; és nem tudjuk, hogy ezen kívül valaha is lejött volna a Földre újra. Ha lejött hozzád, hogy megkísértsen téged, akkor nagyon különlegesnek kell lenned. Miért mondjuk azt, hogy az ördög az, aki megkísért bennünket? Ez legtöbbször démoni befolyás miatt van, azért, mert az ördög gondolatokat tud adni az értelmünkbe, de nekem fel kell ismernem a különbséget az ördög gondolatai és Isten gondolatai között. Nem szabad megengednünk, hogy az ördög hozzánk szóljon. Azt kell tennem, hogy hangosan kimondom azt, amit válaszolnom kell neki, mert ő nem tudja kitalálni, hogy mi van az agyamban; csak ha kimondom, akkor hallja. Onnan tudja, hogy eredményesen végzi a munkáját, ha látja a cselekedeteimet. A Sátán nem tud olvasni a gondolataimban. Vagy a cselekedetemből, vagy a beszédemből látja, hogy eredményesen végzi a munkáját.

Ha olyan dolgokat teszek és mondok, ami Istent dicsőíti és Őt emeli fel, akkor az ördög nem fog hozzám túl sokat beszélni. De mikor az ördög egy gondolatot helyez az értelmembe és azt mondja: „Figyelj! Nem csinos az a nő ott?” És akkor odafigyelsz, s ezt mondod: „Hm. Nagyon szép.” Akkor valami mást is elkezd mondani a gondolataidban, és ez a kívánság elkezd megfoganni benned. Hogyan lehet megakadályozni, hogy ez ne történjen meg? Amikor az ördög azt mondja neked: „Nem gyönyörű nő az ott?” Akkor azt mondod: „Á, nem az én stílusom!” Ne nézz vissza még egyszer! Csak akkor keveredsz bajba, ha másodszor is visszanezel. Ámen? És hölgyek? Rátok is vonatkozik ez! Amikor éppen vásárolgattok, s az ördög azt mondja: „Nézd meg, milyen csinos az a fiatalember!” És akkor az öreg, fáradt férjedre gondolsz, s azt mondod: „Igen, nagyon jóképű!” Akkor most már egyből bajban vagy. Azt kell mondanod: „Közel sem olyan jóképű és helyes, mint az én férjem.” S akkor boldogabb házasságaink lesznek, és kevesebb problémánk. Meg kell tanulnunk megismerni az ördög hangját.

Interjú Benny Hinn-nel • (Megjelent a „Charisma” 1993 augusztusi számában)

%A gyógyító evangélista válaszol a kritikákra, és megmagyarázza a tanításában és szolgálatában bekövetkezett változásokat

A Szentlélekről írott könyvei milliós számban keltek el, gyógyító szolgálatai esetenként 28 ezer embert is vonzottak a nagyobb városokban. Benny Hinn evangélista ebben az évben mégis viták kereszttüzébe került, amikor újságírók és egy vallásszakértő megkérdőjelezték teológiáját, életstílusát és gyógyító szolgálatát. A negyvenéves Hinn jelenleg a hétezer fős Orlando Christian Center pásztorja. Az interjút a Charisma szerkesztője, Stephen Strang készítette vele az elhangzott kritikákkal, színpadias viselkedésével és szolgálatának jövőjével kapcsolatban. A beszélgetés során Hinn elismerte, hogy tanításának egyes részeit vissza kellett vonnia, és az azokat tartalmazó szalagokról is törölnetnie, mióta Hank Hanegraaff a Christian Research Institute (CRI) igazgatója 1990-ben megvádolta, hogy tévtanítást hirdet. Miután fizetését, tágas, úszómedencés házat és luxusautóját is górcső alá vették a tévé híradó műsorában, Hinn arról is beszél, hogyan változott meg álláspontja az ún. sikerteológiával kapcsolatban.

– Az elmúlt hónapok során azt mondtad, hiszed, hogy Isten új irányt szabott a szolgálatodnak. Mi is történt valójában?

– Egész őszintén, Isten megrázott engem. Drámai változásokat hozott a bensőmben. Új dolgokat mutat meg, melyekről akarja, hogy a szolgálatomnak részei legyenek. Ez a folyamat már kb. két éve tart. De most érzem úgy, hogy megértettem annyira, hogy beszélni tudjak

róla.

Az Úr megmutatott nekem néhány dolgot, amelyeket helytelenül tettem. Egy időben tanítottam pl. a „kis istenek”-ről, és hogy Jézus lélekben is meghalt. Nos, most felhagytam ezek tanításával, és világossá tettem, hogy többé nem hiszek bennük.

A múltban szintén tanítottam pár dolgot a hitről, a megvallásokról és a sikerről, amelyek tévesek voltak. Most vissza akarok térni az alapokhoz. De az Úr sokkal többet végez annál, minthogy csak felülbírálja a tanításomat, és nagyon izgatott vagyok amiatt, amit tesz.

– *Kezdjük a tanításaiddal! Az elmúlt néhány évben az általad képviselt teológia sok kritikát kapott. Sőt, Hank Hanegraaff és mások is azzal vádolnak, hogy tévtanítást hirdetsz. Mit válaszolsz nekik?*

– Soha nem hirdettem tévtanítást. Szándékosan soha nem mondtam ellent a Biblia egyetlen alapvető tanításának sem. Elismerem, tanítottam néhány dolgot, ami téves volt, néhány dolgot, ami nem volt ellensúlyozva. De megbántam ezeket, és úgy gondolom, hogy a „tévtanítás” szó kicsit erős kifejezés.

– *Hanegraaff fő kritikája a hit-teológia ellen szól. Hogyan befolyásoltak téged ennek a mozgalomnak a tanításai?*

– Gyermekkoromban katolikus nevelésben részesültem, ami befolyással volt rám. Nem sokkal azután, hogy újjászülettem, Kathryn Kuhlman gyakorolt rám hatást. A katolikusok, és Kuhlman is az Isten iránti tiszteletadást hangsúlyozták.

Amikor 1980-ban Orlandóba költöztem, megváltoztak a dolgaim. Megismerkedtem néhány hit-tanítóval, és sok könyvüket olvastam el. Így a tanításaimban is változások jelentkeztek. De el kell mondanom, mi történik mostanában: vissza akarok térni ahhoz, ami 1980 előtt voltam.

Tíz év után, mialatt az életemet a hit-könyvek töltötték ki, elérkeztem arra a pontra, hogy felismertem néhány végletet ebben a tanításban. Elismerem ezeket a tanítókat mint Isten embereit, de őszintén szólva nem hiszek már egyes dolgokban, amiket tanítanak.

Például régebben tanítottam arról, hogy Jézus lelkileg is meghalt és szenvedett a pokolban.

Saját tanulmányaimon keresztül azonban rájöttem, hogy ez nincs összhangban az Igével.

Amikor az Úr azt mondta a kereszten, hogy elvégeztetett, nem tette hozzá, hogy még folytatni kell. A dolgok két évvel ezelőtt kezdtek bennem megváltozni, amikor azt mondtam a

Christianity Today c. újságnak, hogy a hit-teológiával valami nincs rendben. A tanítást azonban folytattam, mert még nem volt róla teljes képem. Amikor az ember már tíz éve benne van valamiben, nem változtat gyorsan.

– *Más területeken is megváltozott a véleményed?*

– Nem hiszem, hogy az Ige úgy működik, ahogy én azt a múltban tanítottam. Természetesen nekünk hinnünk kell Isten Igéjét, és meg kell vallanunk azt. De nem hiszem, hogy történik valami azáltal, hogy egyszerűen megvalljuk valamelyik igét. Volt egy megtapasztalásom, ami segít illusztrálni az előbb mondottakat. Néhány nappal ezelőtt, amikor imádkoztam, nagyon erősen éreztem Isten jelenlétét. Kinyitottam a Bibliámat, és az Úr világosan szólt hozzám az Igéből. Olyan volt, mintha Isten kivett volna egy verset az Igéből, és nekem adta volna.

Éreztem, amint az Úr ezt mondja: „Ez az ígéret a tiéd, Benny.”

Most, amikor igényelem ezt az ígéretet, nem azért vallom meg, hogy bekövetkezzen, hanem azért mondom el, mert a Szentlélek nekem adta. Ez hasonló helyzet, mint a Genézis (1Móz) első részében, amikor Isten Lelke lebegett a mélység fölött, mielőtt az Úr kimondta volna teremtő szavát. Egyre inkább látom a Szentlélek közreműködésének jelentőségét, mielőtt valamit kijelentenék hitben.

– *A múltban azt tanítottad, hogy a keresztények kis istenek. Ez is olyan állítás, amit visszavontál?*

– Valóban tanítottam a kis istenek teológiáját. Ma azonban nem hiszek el belőle egy pontot sem. Le is töröltettem valamennyi kazettámról. Az emberek kiragadhatnak néhány verset az Írásból, és mondhatják: „Nézd, itt ez van megírva!” De inkább el kellene olvasniuk az egész

részt vagy az egész könyvet. Amikor a kis istenekről tanítottam, úgy használtam az Írást, ahogy nem lett volna szabad. A Biblia azt mondja, mi isteni természet részeseivé lettünk. De nem vagyunk istenek, és soha nem is leszünk. Mert csak egyetlen Isten van.

– *Tanítottál valaha arról, hogy Isten kilenc személyből áll?*

– Egyszer vagy kétszer minden igehirdető elismétli azt, amit olvasott, még ha nem is fordított időt a tanulmányozására. Ez volt az én hibám is. Finis Dake „Isten terve az ember számára” c. könyvében azt állítja, hogy a Szentháromság minden egyes tagjának van saját szelleme, lelke és teste. Az egyik vasárnap, amikor a Szentháromságról beszéltem, megismételtem ezt a tanítást. Ahogy kimondtam, valami feszültséget éreztem a gyülekezetben, mert az emberek megérik azt, ha nem igaz, amit mondasz. Így megpróbáltam magam tisztázni, és tréfásan azt mondtam: „Kilencen kellene lenniük.” Az emberek nevettek, de azt gondoltam magamban: „Nos, fiú, ezt süket dolog volt mondani.” Aztán el is felejtettem. A következő vasárnap bocsánatot kértem a gyülekezettől a történetért. Azt mondtam nekik, hogy nem volt helyes részemről, hogy azt tanítottam, de az sem, hogy tréfálkoztam vele. Az emberek nem is nagyon emlékeztek az esetre. Elvetették ezt a gondolatot, mert ismernek engem. De tudom, néhányan tévtanítónak tartottak, mint aki azt tanítja, hogy kilenc isten van.

Hank Hanegraaff olyan embernek tart, aki három istenben hisz. Ez nem így van. Én egy Istenben hiszek; aki Atya, Fiú és Szentlélek. Egy Isten három személyben, abszolút azonos lényeggel.

– *Néhányan megkritizáltak azért, mert tanításaidat kijelentésszerűnek tartod. Ma mi a meglátásod az isteni kijelentésről?*

– A Biblia az egyetlen autentikus forrása az isteni kijelentésnek. Hiszem, hogy Isten ma is szól: a Szentlélek belső hangján, álomlátáson vagy látomáson keresztül, prófécia által vagy más egyéb természetfeletti módon. De a Bibliának kell lenni a végső zsinórmértékünknek. Volt olyan idő a múltban, hogy hibát követtem el, amikor kijelentésnek vettem a saját gondolatomat. Úgy véltem, Istentől hallottam, de tévedtem. Tükör által homályosan látunk, és a próféciák is rész szerint vannak. Isten szól, de mi emberi lények vagyunk, és nem mindig hallunk pontosan.

– *Hank Hanegraaff olyan állításokkal támasztja alá, hogy tévesen tanítasz, amelyeket a szolgálatodból vett. Ezek az állítások pontosan tükrözik jelenlegi álláspontodat?*

– Nem, egyáltalán nem. A szomorú tény az, hogy a CRI hónapok óta hivatkozik a régi kazettáimra, pedig a változtatásokat már megcsináltam. Amikor a múlt augusztusban találkoztam Hank Hanegraaffal, azt mondtam neki: „Hank, én többet nem hiszek ezekben, és többé nem is tanítom ezeket.” Azt gondoltam, megértette, de ő mindmáig újra előjön ezekkel a dolgokkal.

Az elmúlt néhány hónapban munkatársaim átnézték és újraserkesztették kazettáimat, hogy eltávolítsanak minden helytelen tanítást.

– *Úgy gondolod, Hank Hanegraaff hasznodra volt a kritikáival?*

– Az Úr Hanket használta, hogy bizonyos dolgokban megnyissa a szemem, és én ezért hálás vagyok neki. Sok dolog, amit Hank mond, helyes, de úgy vélem, nem jó lelkülettel teszi ezt. Hank rámutatott azokra a dolgokra teológiámban, amit át kellett értékelnem. De úgy gondolom, nincs igaza, amikor újra feleleveníti azokat, amelyekről tudja, hogy nem prédikálom többé. Valóban bosszant, hogy Hank kritizál a könyvében, miután megmondtam neki, hogy a változások már megkezdődtek. Úgy gondoltam, egyetértünk abban, hogy először engem keres meg, ha valami problémát talál a tanításaimban.

James Robinson azt mondta nekem, el fog jönni az a nap, amikor hálás leszek Hank Hanegraaffért. Most éppen nem így érzek, de lehet, hogy úgy lesz.

– *Néhányan azzal vádolnak, hogy túlértékeled közreműködésedet Kathryn Kuhlman szolgálatában. Milyen viszonyban voltál Kuhlmannal?*

– Nyilvánosan megmondtam, nem ismertem Kathrynt személyesen. Mi soha nem

beszélgettünk. Én csak eljártam Kathryn szolgálataira, amikor Pittsburghben volt, és más helyekre is.

1977-ben meghívtak, hogy Pittsburghben tartsak egy Kathryn Kuhlman megemlékezést (1976-ban halt meg), körülbelül négy évvel azután, hogy a Kuhlman misszióban dolgoztam egy hónapot. Bemutattak egy filmet Kathryn egyik szolgálatáról, és én szolgáltam utána.

– *Valaha is szükségét érezted, hogy meglátogasd Kuhlman sírhelyét, hogy felkenetést nyerj a csontjaitól?*

– Körülbelül két évvel ezelőtt elmentem Kathryn sírjához, hogy azt mondjam: „Köszönöm Neked, Uram, Kathryn életét.” Azt nem tagadhatom, hogy amíg ott imádkoztam, Isten jelenléte olyan erős volt, hogy majdnem leestem a földre. Aznap este a Melodyland Christian Centerben beszéltem erről az átélésemről. Lehet, hogy valaki félreértette, amit mondtam, de nem állítottam, hogy felkenetést kaptam a csontjaitól.

– *Néhányan azzal vádolnak, hogy gyermekkoroddal kapcsolatban különböző történeteket találsz ki. Igaz, hogy édesapád polgármester volt Jaffában (Izrael), amint azt a Jó reggelt, Szentlélek! című könyvedben írod?*

– Jaffa egyesült Tel-Avivval, így a tel-avivi polgármester nevez ki egy igazgatót a jaffai ügyek intézésére. Mostanában egy izraeli utunkon készítettünk egy video riportot Dany Avrahamival, a jaffai helyhatóság igazgatójával, aki apámmal együtt dolgozott. Nyíltan megkérdeztem: „Apám polgármester volt? Egy polgármester feladatát látta el?” Azt válaszolta, hogy noha apámnak nem volt polgármesteri címe, „munkája olyan volt, mint Jaffa polgármesteréé”. Erre vonatkozó dokumentumokat is átadott nekem.

– *Mit szólna azokhoz a vádakra, miszerint hazudtál arról, hogy meggyógyultál beszédproblémádból?*

– Nem hazudok. Dadogtam egészen addig, amíg az Úr huszonegy éves koromban meggyógyított. Szörnyen dadogtam, ha nyilvánosan kellett szólanom, vagy apám, vagy más hatalommal bíró ember jelenlétében voltam. Az egyetlen, amikor nem dadogtam, az imádkozás volt, vagy ha olyan emberekkel voltam együtt, akikkel jól éreztem magam. Így lehet, hogy néhányan nem emlékeznek rá, mert nem dadogtam a jelenlétükben. De a családom meg tudja mondani, és sok barátom is – akik ismertek régebben – kész bizonyítani, hogy dadogtam.

Van egy Friar Henry nevű szerzetes Jaffában, aki a katolikus iskolában tanított, amikor gyerek voltam. Vele is csináltunk videorportot, és ő azt mondta, hogy annyira dadogtam, néha egy percnél is tovább tartott, amíg egy kérdésre válaszolni tudtam.

– *A múltban tettél olyan kijelentéseket, amelyek elrettentő isteni ítéletként hatottak kritikusaidra. Lennél szíves megmagyarázni ezeket?*

– Tettem olyan kijelentéseket, amelyeket megbántam. Feldúlt voltam, és sajnálom, hogy bizonyos dolgokat mondtam mérgemben. Azonban néhány kritikus túl messzire megy, amikor Isten nagyszerű szolgálát eretneknek, káromlónak és még rosszabbaknak nevezik. Úgy hiszem, ezek az emberek Isten ítéletét kockáztatják, amikor az Ő szolgálát támadják.

– *Az Inside Edition műsorban márciusban, amikor kérdéseket tettek fel életstílusoddal kapcsolatban, nem titkoltad pénzügyi helyzetedet. Kommentálnád ezt olvasóinknak is?*

– A fizetésem 116 ezer dollár, plusz a lakástámogatás. A könyveim jogdíjából ennél sokkal több jön be. A múlt évben többet adtam a gyülekezetemnek, mint amennyi fizetést adtak nekem. Biztonsági személyzettel lakom együtt a különböző fenyegetések miatt. Azonkívül a családomnak is szüksége van magánéletre, mert néhány ember feljogosítva érzi magát arra, hogy csak úgy bejöjjön a házukba.

Mielőtt ideköltöztünk, tömegek jártak hozzánk, hogy átadják nekem az Úrtól vett üzenetüket, vagy megkérjenek, hogy imádkozzam értük – a nap minden órájában, éjjel és nappal. Amikor a feleségemmel, Suzanne-al családot alapítottunk, azt mondtam neki, hogy ez így nem mehet tovább. Ezért eladtuk azt a házat (ami helyes döntés volt) 350 ezer dollárért, és megvettük

jelenlegi otthonunkat kb. 650 ezerért. Régebben egy Mercedes Benz kocsim volt, mert szeretem az európai autókat. De most akarom lecserélni egy amerikai Lincolnra, mert nem akarom, hogy valakit is megbotránkoztassak az életmódommal. Az Úr foglalkozik velem, hogy távol tartson a sztárságtól. Nem viselem a Rolexemet sem tovább. Levettem a drága ékszereimet is. Lehet, hogy az Úr még más változásokat is akar.

– *Nemrég írtál a sikerhez való viszonyulásodban beállott változásról. Mi volt ennek az oka?*

– A sikerről szőtt gondolataim akkor kezdtek el megváltozni, amikor ez év elején Manilában jártam. Ott sok igazi keresztény él nagy szegénységben és szükségben, mégis olyan megelégedettségben és beteljesedésben. Boldogabbak, mint sok keresztény, akiket Amerikában ismerek, és megvan mindenük.

Százezer dollárt költöttünk arra a körútra, és szükségünk volt átvenni az adakozásból befolyt összeget is, hogy fedezzük a költségeket. Amikor azonban ránéztem ezekre a kedves emberekre, azt mondtam: „Istenem, nem tudom megtenni”. Nem tudtam úgy tanítani a sikerről, ahogy az Egyesült Államokban szoktam.

Rájöttem, hogy ha nem tudom a sikerteológiát mindenütt egyformán tanítani, akkor valami hiba van benne.

Isten megnyitotta a szememet Manilában, hogy lássam: „Itt van az én népem, akik Lélekben áldottak és boldogok, jóllehet anyagi dolgokban szűkölködnek. Ez azt jelentené, hogy hitlenségben élnek?”

Aztán Isten megnyitotta a szememet, hogy észrevegyem a szegény és szenvedő szenteket az Igében. Vegyük pl. a Zsidókhoz írott levél tizenegyedik részét. Ennek a hitről szóló résznek a végén azokról a szentekről esik szó, akik nyomorogtak és szenvedtek (36–39 vers). Ne mondd, hogy azok az emberek gazdagok voltak. Az Ige mégis azt mondja, hogy hit által jó bizonyosságot nyertek. A próféták nem voltak gazdagok, és az apostolok sem. Néhány tanító ugyan azt állítja, hogy Jézus jólétben élt, de én nem hiszem, hogy Ő anyagiakban gazdag lett volna.

A sikerteológia sajnos túl messzire ment. Üzletté vált. Többé már nem azért adnak, hogy segítsenek valakin, hanem azért, hogy kapjanak. Önzővé és világivá tesz, amikor a pénzsóvárságot éleszti azzal, hogy azt mondják, ha adsz tíz dollárt, ezret kapsz vissza. Nagyon bánt, hogy én valaha túl nagy hangsúlyt fektettem az anyagi sikerességre. Most csak annyit mondok: Uram, kérlek bocsáss meg!

– *Hogyan vélekedsz most a sikerről?*

– Nincs kétségem afelől, hogy Isten meg akarja áldani az ő népét, és gondot visel szükségünkre. A zsoltáros azt mondja: „Nem láttam, hogy az igaz elhagyatott lenne, sem a fia kenyérekéregető.” Ha hűségesek és engedelmesek vagyunk, bővölködni fogunk. De a kapzsiság megszomorítja a Szentlelket.

Hiszem, hogy Isten gondot visel az Ő népére. De teljesen hibás azt állítani, hogy ha szegény vagy, valami baj van veled, talán hiányzik a hited, nem igényeled az ígéreteket, vagy valami más.

Jézus azt mondja: „Adj, és neked is adni fognak”. Én még mindig hiszem ezt. De nem szabad elfelejtenünk miért is adunk. Azért adakozunk, mert úgy tekintünk rá, mint egy befektetésre? Vagy azért, hogy testi vágyainkat megelégtítsük? Vagy azért, mert valaki életét akarjuk megjavítani: etetni az éhezőket, és ruházni a mezíteleneket? Hiszem, hogy a Biblia tanítja a keresztényeket, hogy hirdessék az evangéliumot a szegényeknek, adjanak enni az éhezőknek, és ruházzák föl a mezíteleneket. Az olyan emberek szolgálata, mint James Robinson, Marilyn Hickey és Huldah Buntain, kihívást jelentenek számomra. James Afrikában az éhezőket segíti. Marilyn Etiópiában vezet segélyakciókat. Buntain Indiában segít sok embert. Még 1989-ben az Úr szólt nekem a szegényekről való gondviseléssel kapcsolatban, és megígértem Neki, hogy fogom ezt csinálni. Mostanában a Szentlélek emlékeztetett erre az ígéretemre, amit szándékozom is megvalósítani.

– *Az Inside Edition című műsorban elhangzottak olyan vádak, hogy az emberek, akikről azt állítottad, hogy meggyógyultak a szolgálatodra, olyan betegen mentek el az összejövetelekről, ahogyan odamentek. A közelmúltban azt mondtad, néhány jelentős változás lesz abban, ahogy megbizonyosodsz a gyógyulásokról. Elmondanád ezeket a módosításokat?*

– Sok esetben ezer, vagy még több ember áll sorba, hogy bizonyosságot tegyen a gyógyulásáról. Megpróbálunk egy sokkal jobb ellenőrzési módszert bevezetni, hogy ezek az emberek valóban meggyógyultak-e. Egy orvosokból álló csoport fogja igazolni a gyógyulásukat. Amíg az emberek sorban állnak, az egyik doktor néhány előzetes kérdést tesz fel a problémájukkal kapcsolatban, és hogy miért gondolják, hogy meggyógyultak. Sok esetben valami olyat tudnak tenni az emberek, amire azelőtt nem voltak képesek. Miután én is beszéltem velük, lemennék majd a színpadról egy külön helyiségbe, ahol egy másik orvos fog feltenni néhány kérdést. Egy héttel az alkalom után egy harmadik doktor megkeresi az illetőt és doktorát. Mindez azelőtt van, mielőtt nyilvánosan bizonyosságot tennének. Megpróbálunk annyira óvatosak és alaposak lenni, amennyire csak tudunk.

– *Említetted, hogy változások történtek a teológiádban. A gyógyulással kapcsolatban is vannak ilyenek?*

– Huldah Buntain, aki Indiában misszionárius, nemrég a gyülekezetünkben járt, és elmondta, hogyan halt meg a férje, Mark. A történet megrázott, mert felismertem, hogy néhányan betegségben szenvedtek a legnagyobb szentek közül a Földön.

Jákóbnak kificamodott a csipője. Elizeus beteg emberként halt meg, noha Isten ereje a csontjaiból is sugárzott. Még Pál apostolnak is volt valami gyengesége, habár nem tudjuk biztosan mi volt ez. Miért nem gyógyította meg Isten őket? Tudod, az apám rákban halt meg. Sajnos egyszer nyilvánosan azt mondtam: „Ha az apám tudta volna, amit én most tudok, nem halt volna meg.” Micsoda kegyetlenség! Többet nem mondok ilyet senkiről. Azonban hiszem, hogy a gyógyulás Isten gyermekeinek szóló ígéret. Isten Igéje világos ebben a kérdésben. A 103. zsoltár mondja: „Áldjad én lelkem az Urat, és el ne feledkezz semmi jótéteményéről, aki megbocsátja minden bűnödöt, és meggyógyítja minden betegségedet.” Tehát én teljes szívemmel hiszem, hogy a gyógyulás a hívők örökségének része. Isten velünk kötött szövetségének egy fejezete. Mostanában érkeztem el oda, hogy meglássam, Isten szuverén, és vannak dolgok, amelyeket én nem érthetek meg.

– *Ez az új felismerés hogyan befolyásolja gyógyító szolgálatodat?*

– A jövőben inkább szeretnék a gyógyítás helyett magára Jézusra figyelni, és engedni Őt, hogy azt gyógyítsa meg, akit akar. Nem akarok olyan durva kijelentéseket tenni, amelyek bűnössé nyilvánítanak embereket, és hagyni őket olyan meggyőződésben, hogy ők az okai, ha nem gyógyulnak meg. A múltban, gondolom, megtettem ezeket, de nem szándékosan. Hanem szeretném bátorítani az embereket, hogy ne adják fel, még ha nem is kapták meg gyógyulásukat. Ne adják fel bizodalmaikat és hitüket, mert a csoda útban van. Gondolom, ez a hozzáállás az Úrnak adja a dicsőséget, és a gyógyító szolgálatot még hatékonyabbá teszi. Ha a beteg nem gyógyul meg, ne gondolja: „Isten haragszik rám, Ő elutasított engem.” Inkább azt mondja: „Isten nem feledkezett meg rólam. Az én napom, lehet később jön el, talán holnap, talán a jövő héten.”

– *Mit akarsz tenni azért, hogy megbizonyosodj tanításod és szolgálatod bibliai voltáról?*

– Újabban sokat olvasok a régi keresztény klasszikusoktól, Charles Finney, Andrew Murray, R. A. Torrey, A. W. Tozer és Isten más nagy embereinek könyveit. Nagyon sok igazság van ezekben a könyvekben.

Egy másik dolog, hogy találkoztam olyan vezetőkkel, mint Jack Hayford és James Robinson, hogy az ő tanácsukat kérjem. Szeretném új tanításaimat ellenőriztetni olyan emberekkel, akiket tisztetek, olyan teológusokkal, mint J. Rodman Williams a Regent Egyetemről. A legnagyobb dolog, amit most meg tudok tenni, hogy felelős leszek az emberek előtt az egységes és kiegyensúlyozott tanításért.

– *Meglehetősen teátrális vagy a pódiumon. Amit látunk, mennyi abból a Szentlélek, és mennyi Benny Hinn?*

– Igen, tudom, hogy néhányan színpadiasnak tartanak. Természetem szerint élénk és kifejező típus vagyok. Mindig is ilyen voltam. De amikor a csodák történnek, ez a Szentlélek munkája.

– Több embernek van kifogása szolgálati stílusoddal kapcsolatban, pl, amikor „fújod a kenetet”, a zakódat az emberekre dobod, vagy hadonászol a tömeg feje fölött.

– *Amikor fenn vagy a pódiumon, van bizonyos nyomás arra, hogy produkálj, különösen a gyógyító szolgálatban. Az emberek nem azért jönnek, hogy hallják, mit prédikálsz, hanem látni akarnak valamit. És ez elterelheti a figyelmüket.*

Az olyan dolgok, mint a kabátom dobálása, néha kicsúsznak a kezemből, és az emberek ilyenkor inkább erre, mint Jézusra figyelnek. Óvatosabb akarok lenni, hogy minden figyelem Jézusra irányuljon. Ne feledjük, amit Ő mondott: „Dicsőségemet másnak nem adom.” Amikor Jack Hayforddal találkoztam, ő javasolta, hogy imádkozzak azért, hogy elkerüljek minden olyan dolgot, ami szükségtelen és hivalkodó. Azt mondta: „Benny, a te szolgálatod főképpen az, hogy az embereket Isten jelenlétebe juttasd. Az emberek szeretik ezt, és szükségük is van rá. De amikor eltérsz ettől az olyan cselekedetekkel, mint a kabátdobálás, az téged is zavar, és nem segít. A Szentléleknek nincs szüksége a te segítségedre.” Ezek a dolgok elvonják a figyelmet az Úrról, és az emberre terelik. Ha nem figyelsz Jézusra, akkor bajban vagy. Célom az, hogy az Úron tartsam a figyelmet, nemcsak a teológiámban, hanem a stílusommal is. Nem szabad az Urat a középpontból félreállítani.

– *A jövőben mit várhatnak az emberek a szolgálatodban?*

– Előre örülök a még nagyobb gyógyulásoknak és csodáknak a szolgálatom nyomán. De a megváltásra is úgy akarom fordítani a figyelmet, mint a fizikai gyógyulásra. Mert amikor Isten meggyógyítja a testet, az időleges; de amikor megmenti a lelket, annak örök érvénye van. Tehát nem csak a betegekért akarok imádkozni, hanem embereket is akarok megtérésre vezetni. Ugyanakkor hiszem, hogy az Úr azt is akarja, hogy az evangélium munkáját végezzem is, és ne csak prédikáljam. Szeretném anyagi lehetőségeinket, amennyire csak lehet, a szegényeknek való szolgálatra, az éhezők ellátására, a mezítelenek felruházására fordítani. Orlandóban nyitottunk egy központot, ahova a szegények eljöhetnek, hogy ételt és ruházatot kapjanak. Egyesült Államokbeli útjaink által szeretnénk segíteni a rászorulókon. Minden egyes körút bevételének egy részével szeretnénk támogatni azokat a helyi pásztorokat és missziókat, akik szolgálnak a szegényeknek. Nemzetközi szinten is nagy összeget akarok fordítani a rászoruló megsegítésére. Tengerentúli útjaimon szeretnék egy vagy több napot kizárólag azzal tölteni, hogy élelmet és ruhát vigyek a szegényeknek. Természetesen a helyi gyülekezeteken keresztül akarunk munkálkodni.

– *Mi az, ami most Benny Hinn előtt áll?*

– Amikor Isten elhívott, arra hívott, hogy egy dolgot csináljak: az embereket a Szentlélekhez vezessem. Amikor a Szentlélek jelenlétebe és erejébe vezetem őket, az dicsőíti az Úr Jézust, mert a Lélek dicsőíti és magasztalja Jézust. A Lélek nem magára mutat, hanem Jézust emeli fel. Hiszem, hogy amikor az emberek Isten jelenlétebe lépnek, csodák történnek. Ez az én elhívásom: Isten jelenlétebe vinni az embereket. És ez az, amit tenni akarok.

Az Úr nem arra hívott, hogy egy birodalmat építsek föl. Amit Isten akar tőlem, az, hogy összes energiámat emberek megsegítésére fordítsam, hogy meglátszódjon az Ő keze nyoma az életükön, és meg is lássák azt.

{k1994104}

Az igazságot meg kell tartani • (-)

%Már évek óta és világszerte folyik a vita a hagyományos pünkösdi és a hit mozgalom között egyes doktrinális kérdésekben. Ehhez szolgál adalékul a következő beszélgetés, melyet Fábrián

Attila testvérrrel folytattam egy Egyesült Államokbeli karizmatikus konferencia ürügyén.

– Hol és mikor volt a konferencia?

– Az angol testvérek révén kerültem én is azok közé a kelet-európai képviselők közé, akiket a New Jersey-i gyülekezet meghívott az általuk öt év óta rendszeresen megrendezésre kerülő nemzetközi pásztor konferenciára. Ez a gyülekezet a független Karizmatikus Hit gyülekezetek egyik vezető gyülekezete New Jersey-ben, 6–7 ezer tagja van. A nemzetközi konferencia június 27-től július 1-ig tartott. A rendezvény színhelye nem messze New Yorktól, New Jerseyben volt. Egy konferencia csarnokot béreltek a testvérek, ahol könnyedén el tudták helyezni a 4–5000 résztvevőt. A világ 140 országából voltak jelen küldöttek.

– A résztvevők milyen áramlatokat képviseltek?

– Amennyire én fel tudtam mérni, a meghívó gyülekezet – lévén szabad karizmatikus gyülekezet – igyekezett a meghívottakat is főleg ebből a körből kiválasztani, tehát a küldöttek a világ karizmatikus gyülekezeteit képviselték. A meghívások inkább személyes kapcsolatok útján, sem mint valami felekezeti vagy világszervezeti kötődés alapján történtek. E keresztmetszet képet nyújtott a világ 140 országának jelenlegi karizmatikus mozgólódásairól. Számomra az első találkozás is meglepő volt. Először voltam ilyen találkozón, és meglepetten tapasztaltam a Szentlélek erőteljes jelenlétét, megnyilatkozásait, ajándékait, úgy ahogy ez a Bibliában meg van írva.

– Jómagam azért akartam beszélgetni veled erről a rendezvényről, mert hallottam, hogy a konferencián a Hit Mozgalom tekintélyes vezetői elhatárolták magukat a szélsőséges, ultrakarizmatikus tanításoktól.

– Kétségtelenül ez az összbenyomás. Ezzel kapcsolatosan felsorolhatnék jó pár nevet, akik a karizmatikus világmozgalomban nagyon jól ismert tanítók és meghatározó személyiségek, de Magyarországon nem annyira ismertek. Így nem a nevekkel foglalkozom, és nem is az egyes prédikációk, tanítások értékelésével, hanem a magam részéről örömmel vett meghatározó gondolattal: „vissza a tiszta forráshoz”. Érzékeltam és tapasztaltam, hogy az írott Igének a Szentlélek által ihletett megszólaltatása abszolút tekintélyként jelenik meg újból, szemben a korábban egyes területeken szélsőséggként tapasztalható élményorientációval.

Örülök emellett annak, hogy amikor az Ige a maga valóságában megkapja a Szentlélek által megelevenítő hatalmat, akkor ugyanúgy nyújt hatalomjellegű demonstrációt és átélést is. De az egészséges élet az Ige felől közelít az átélés és a megtapasztalás felé, nem pedig az időnként szélsőséges érzelmi élmény keresése után kapaszkodik valami igei magyarázatba. Itt van az alapvető különbség a szélsőséges, időnként egészen kiábrándító extatikus megnyilatkozásokat kereső élménycentrikus karizmatikus gyülekezetek gyakorlata, és a biblikus karizmatikus irányvonal között.

A konferencia alkalmain határozott tengelyként húzódott végig az a gondolat, hogy a megváltás alapja Jézus Krisztus golgotai áldozata és a kegyelem ereje. Meghatározó volt az első előadás, melyet a helyi pásztor tartott, melynek alapgondolata a *2Tim 2,1* volt: „Te azért fiam, erősödjél meg a kegyelemben, amely a Krisztus Jézusban van.” A Krisztusban nyert kegyelem nélkül alaptalan és tartalmatlan minden élmény, minden átélés, minden megtapasztalás. Lehet ugyan érzelmi oldalról, tömeghatás útján elérni átéléseket, élményeket, de ha ennek nem a Krisztusban átélt kegyelem az alapja, akkor semmi értéke nincs. A Krisztusban nyert kegyelemben megerősödve nyílnak meg előttünk Isten Jézus Krisztusban adott ígéretei.

A másik fő gondolat pedig az volt, hogy amikor a tengely a helyén van, akkor nem szabad hagyományos sablonokhoz, régi tapasztalatokhoz ragaszkodva igényelni, hogy Isten csak úgy nyilatkozzék meg, ahogy megszoktuk, ahogy elvárjuk. A Krisztusban megalapozott kegyelem által bátran, gyermeki naivitással, őszinte éhséggel kinyújthatjuk kezünket Isten minden ígérete felé. Mondhatjuk, hogy: „Uram, kérlek gyógyíts, Uram kérlek, keresztelj...” Akkor viszont az Úr cselekszik, mert hű marad szavához, ígéretéhez, és átélhetjük jelenlétét.

A másik, amit még szeretnék megemlíteni, hogy jó dolog az Urat dicsőíteni. Az Ő dicséretében, imádatában ott lenni, felszabadultan és örvendezve, hagyományoktól és szokásoktól függetlenül.

– *Beszéljünk konkrétan! A jelenlevők elhatárolták-e magukat a „pozitív megvallás” gyakorlatától. Ilyenektől pl.: valld meg, hogy már semmi bajod nincs, egészséges vagy, holott semmilyen gyógyulást nem tapasztaltál?*

– Ilyen konkrétan néven nevezett szélsőséges tanításokkal nem foglalkoztak, de szolgálatok hangzottak el a hit gyakorlatára vonatkozóan. Teljesen világossá vált, hogy nem a mechanikusan kimondott szó teremti a hitet, hanem ha a hitem inspirálja a nyilatkozatomat, akkor szívvel hiszek és szájjal teszek vallást. Nem véletlen ez a sorrend. A hitnek a szívben kell megszületnie, konkrét dolgokra vonatkozóan megnyilatkozni, és ezt követi a szájjal történő vallástétel, nem pedig fordítva. Ha valami álmot, vágyat megvallok, s hozzáteszem, hogy „ezt hittel mondom”, ebből még nem fog olyan hit születni, ami alapján Isten valamit cselekszik. Isten szuverén, Ővé a kezdeményezés joga. Ő tette az ígéreteket, Ő is váltja be. Isten egy-egy ajándéka vagy cselekvése az ember szívében indul el a Szentlélek által. Ha a szívben a hit gyökeret ver, és a Szentlélek indít, akkor elmondhatom bátran, ha még akkor nem is látom. De egyértelműen világossá vált, hogy ebből rendszert, mechanizmust, és főleg megfordított teológiát csinálni nem szabad.

Érezhető volt a sikerteológia egy-egy szélsőségétől való elhatárolódás. Ellene szóltak annak a merev álláspontnak, hogy a szegénység egyben azonos a hitetlenséggel, a gazdagság pedig az aktív és jó hívők Istentől szükségszerűen kirendelt ajándéka. Ez, mint tétel nem áll meg! Szükséges, hogy Isten szuverenitását helyezük mindenek fölé, s így a Krisztusban nyert kegyelem az, ami alapján az ígéret a miénk. Tanítás hangzott el arról, hogy vannak viharok, ellenszelek, vannak olyan alkalmak, amikor úgy látjuk, hogy nincs megoldás. De ezesetben nem a hitbeli nyilatkozat a szükséges, hanem a hit által való hűséges kitartás, a százszázalékos függés Krisztustól.

Legyek biztos abban, hogy ahol vagyok, oda nem magamat könyököltem be, hanem azt a helyet, azt a szolgálatot az Úrtól kaptam. Több tanításból kiviláglott, hogy ez az a védelem, amiben állnunk kell. És hogyha tudom, hogy az Úr által kijelölt helyen vagyok, akkor pedig ne nyavalyogjak, ne sopánkodjak, hanem legyek megelégedett abban, amiben vagyok, és onnan indulhatok tovább. Ez a Krisztusban elrejtett helyzet, mely a kegyelem által a miénk. Egy pásztor, egy lelki munkás akkor tud igazán dolgozni, ha a helyén van.

– *Óriási dolog, hogy a Hit Mozgalom képviselői most elismerik annak a lehetőségét, hogy az ember életében lehetnek nehézségek, viharok.*

– Viszont azt minden esetben hozzáteszik, hogy az Úr az Ővéit nem hagyja cserben. Tehát megvan a kimenekedés útja, nincs olyan vihar, amibe szükségszerűen bele kellene pusztulnunk. Van olyan, amikor valakinek a mártíromság kegyelme adódik, mint pl. Istvánnak, de ez nem tragédia, hanem valami újnak a kezdete. Ezek ajándékok, amelyek alkalmanként valósulnak meg. De a kimenekedést is megadja az Úr ezzel együtt.

– *Beszéltek a generációs átokról is?*

– Nem, erről a témáról nem volt szó. Bár Marilyn Hickey ott volt, sőt tartott egy előadást is a látásról, hogy legyen a lelki vezetőnek látása a jövőre nézve. A látás nem azonos a próféta kinyilatkoztatással, s főleg nem Isten felé működtethető, kimondható diktátum. A látás valami olyan belső indíttatás, amely körvonalában ott van az ember szívében, és ahogy közeledik a megvalósulása, úgy konkrétizálódik. A konferenciának egyébként nem az volt a célja, hogy a karizmatikus mozgalom doktrinális helyreigazításokat tegyen, hanem főleg inspiratív jellegű volt.

– *Azért egy dolgot még megkérdeznék: Felmerült-e az ördögűzés az élettelen tárgyakból? Szerintem ez súlyos dolog, és nagyon csúnya félremagyarázás.*

– Nem, ilyen jellegű megnyilatkozások sem voltak. Egyetlen szabadulási dolog, vagy

hangosabb kiáltozás sem fordult elő a tömegben. Eleséseket tapasztaltam, de nem tömegszerűen, főleg nem úgy, minthogyha ez programszerű lett volna. (Attila testvér zárójelben elmondta, ha a magánvéleményére vagyok kíváncsi, akkor kijelenti, hogy nem tartja igeinek a tárgyakkól való démonizálást).

A konferencia légkörének megfelelő az az újságcikk is, amelyre szeretnék egy kicsit reflektálni. Havonta jelenik meg a Charisma című lap, amely a világ karizmatikus közösségeinek a folyóirata. Az augusztusi számban hozott egy elég hosszú cikket Benny Hinnről. A vele folytatott beszélgetésben saját maga mutat rá azokra a teológiai és az abból fakadó gyakorlati tévedéseire, melyeket az Úr előtti alázattal és őszinteséggel korrigálni kénytelen, és ezt meg is teszi az egész világ nyilvánossága előtt.

A következőket szeretném ebből leszűrni: Ha az Úr egyes embereket kivételes módon megáld, ebből nem következik, hogy belőlük „félisten” lesz, hanem azok ugyanúgy emberek. S amíg emberek vagyunk, fennáll a tévedések lehetősége. Meggyőződésem, hogy nem az a hiba, ha tévedünk. Az a hiba, ha nem tudjuk bevallani, és nem tudunk változtatni rajta. Éppen ezért vagyunk mindannyian kegyelemre utalt emberek. Nagyon szép dolog az, amikor tudunk az Ige mércéje szerint élni, és az alapján elhagyni dolgokat, vagy újra elővenni a régen elfelejtett igazságokat. Ezek a tanításbeli és kegyességgyakorlatbeli hullámok, amelyek keresztül-kasul pásztázzák az egész világot, és most különösen Kelet-Európát, ezek azért arra is kellene, hogy tanítsanak bennünket rendszeresen mérlegre tenni életünket, gyakorlatunkat, tanításunkat. Tanuljunk az egyháztörténelemből is! Lássuk meg azt, hogy amikor a kereszténység egy-egy bibliai igazságot, krisztusi valóságot elhanyagol, attól az az igazság igazság marad! Viszont, ha valamit nem gyakorlunk, akkor előbb utóbb hiányérzet keletkezik az emberek szívében. És amikor rátalálnak a Biblia egy-egy korábban elhanyagolt igazságára, s elkezdnek afelé megnyílni, akkor a bibliai igazságok az Úr változatlan isteni volta miatt működnek. Ilyen esetekben fennáll a veszély, hogy ebben az irányban egy másik véglet felé fogunk kilengeni. Tehát egy elhanyagolt, vagy kevésbé gyakorolt bibliai igazság vákuuma szinte szükségszerűen megteremti ugyanannak az igazságnak a szélsőséges gyakorlását a kereszténység életén belül. Amikor a szélsőségek egy bizonyos területen megjelennek, ez nem azt jelenti, hogy ki kell dobni a fürdővízzel együtt a gyereket, mert szélsőség. A szélsőségekben nem szabad megmaradni. De ezek jelzések, amelyek arra mutatnak, hogy itt valahol van valami igazság. Van valami, ami valóságos. Tehát a szélsőséget kell megszüntetni, azoknak az extatikus, vagy helytelen gyakorlatát, de az igazságot meg kell tartani!

Ketten ugyanarról – Egy magyar Amerikában • ifj. Kovács Béla

%Makovei János testvér, aki hosszú ideig Közösségünk vezető tisztségviselője és a Békési Gyülekezet lelkipásztora volt, 1992 szeptemberében szolgálatba lépett egy kanadai gyülekezetben. Toronto Kanada egyik legnagyobb városa. Jó ötezer km távolságra van hazánktól. Mégis népes magyar lakossággal bír, akik századunk különböző viharaiban – volt belőlük jócskán – kerültek át az Újvilágba. Kanadában különben is sok magyar él, van egy magyar alapítású településük is a Közép-Nyugaton: Esterházy, amit az Esterházy birtokokról kitelepültek hoztak létre. Ami számunkra a legfontosabb: Torontóban van az ország egyetlen tiszta magyar gyülekezete, amelynek pásztoraként szolgál Makovei testvér családjával együtt. Tavaly október-novemberben hat hetet töltöttek itthon, s közben készült vele ez a beszélgetés.

– János testvér, úgy gondolom, nem szükséges, hogy téged bemutassalak az olvasóknak, hiszen most már nemcsak itthon, hanem „világszerte” is ismert lettél. Inkább beszélj a torontói gyülekezetéről, hogyan kerültél hozzájuk?

– Torontóban korábban egy hetven-nyolcvan tagú magyar gyülekezet élt, ami az odaérkezésem előtti három-négy évben szinte teljesen szétszóródott. Ebben a helyzetben

néhányan segélykiáltással fordultak hozzám. Nem akartam csak úgy belevágni ebbe az új – mint később kiderült, egyáltalán nem könnyű – szolgálatba. Kértem az Úr vezetését, s határozottan meg is kaptam az ezirányú elhívást. Így indultunk el. Eleinte úgy tűnt, hogy a korábban félbeszakadt munkát csak újra kell indítani, és minden rendben lesz. 1992. október 10-én negyven-ötven ember jött el az első alkalomra, arra a hírre, hogy Magyarországról érkezett egy pásztor. Úgy gondoltam, kis lépésekben indítjuk a munkát, csak néhány testvérrel. Istennek hála azonban, hogy kegyelmét fölöttébb kiárasztva néhány hónap múlva, 1993 januárjában huszonnégy fővel hivatalosan is újraalakult a gyülekezet, és csatlakoztunk a Kanadai Pünkösdi Közösséghez.

– *Vannak más magyar gyülekezetek is Kanadában?*

– A torontói az egyetlen magyar gyülekezet tudomásom szerint. Más városokban is vannak magyar csoportok, de ők egy-egy angol gyülekezet részét alkotják. Toronto környékén is van még pár kisebb csoport, az egyikbe hetente járok alaptanítást tartani. Sok fiatal házaspár van közöttük.

– *Alaptanítást mondtál?*

– Igen, a nyugati világban sokféle irányzat él egymás mellett, és ilyen körülmények között komolyan kell foglalkozni a helyes tanítással. Igei alapozásra van szükség. Igaz, néhányan pánikszerűen elmentek ezek után, hiszen kint máshoz szoktatta az embereket a tévé. Azt is mondták rám, hogy megbénítom a Szentlélek munkáját. A többség azonban beállt a sorba.

– *Az előbb már érintetted a különböző divatos tanítások gyülekezeti következményeit. Légy szíves, részletesebben is szóljál az újabb irányzatokról, hiszen ezek előbb-utóbb eljutnak Magyarországra is.*

– Először is el kell mondani azt, hogy az amerikai polgár sokban más, mint magyar társai. A kinti világban óriási szerepe van a tömegkommunikációnak (tévének, videónak), másrészt a nyugati ember nagyon anyagias. Amerikából sok új teológiai irányzat ered, amelyek mögött sokszor anyagi érdekek húzódnak meg. Az amerikai ember látvány- és élménycentrikus, és a szolgálatokban is erre törekszik. Itt az igehirdetőknek újra és újra valami mást kell produkálniuk, ami eltér a megszokottól. Sok esetben a hangos zene, az ének csak a hangulat felfokozására szolgál. A taps, az ováció szükségszerű kellékek. Nem elég az, ha valaki dinamikus és lelkileg jól szolgál. Ha nem történnek nagy és csodás dolgok, ha nem „dobod fel” a hallgatóságot, legközelebb el sem jönnek.

– *Melyik tanítás a legnépszerűbb most a tengerentúlon?*

– Ahogy a tévében láttam, leginkább a Szentlélek nevetése a menő tanítás mostanában. A tánc már lassan a feledés homályába merül, már nem érdekes. A nevetés viszont új. Természetesen ennek igei alapjai vannak, és sokan meg is tapasztalták – például szentlélekkeresztségkor – a szívükön túlcorduló örömet, ami nevetésben jelentkezhet. Amerikában ez azonban másképp működik.

A prédikátor a Bibliát lengetve fölmege a színpadra, vág egy grimaszt, mond egy nevetéseset, felolvass egy fél igeverset, de a nevetéstől nem tudja folytatni. Hahotába tör ki, leveti magát a földre, gurul a nevetéstől – saját szememmel láttam! Aztán megint egy kis ige, egy grimasz, nevetés stb. Közben az egész közönségre áterjed a hatás, sokan leesnek a székről kacagtukban. Nem is tudod követni, miről szól a prédikáció, ami különben elég lapos és gondolatszegény. Az emberek viszont vidám szívvel, „megvigasztalódva”, az „Úr jelenlétét átélve” mennek haza: a Szentlélek „kenete” volt az összejövetelen!

Én csak szerényen azt mondanám: tömegpszichózis volt az.

– *Elképesztő, amit mondasz. Gondolom a tévének nagy szerepe van ezen tanítások terjesztésében.*

– De még mennyire! Rengeteg tévétársaság működik, amelyek szép számban sugároznak istentiszteleteket is. Azonban jellemző rájuk – mint bármilyen más szolgáltatásra is –, hogy versengenek a nézőkért. Nos, amelyik olyan prédikációt közvetít, ami a székhez köti a

nézőt, az sikeres anyagilag. Mindezek hamis igényeket ébresztenek az emberekben, amit sokféleképpen vélnek kielégíteni. Olyan sok módja van ennek, hogy az egyszerű hívő nem is tudja, melyiket válassza. Ezért aztán két-három hetenként előremennek egy-egy konferencián, hogy imádkozzanak értük, hogy közben leessenek, hogy a Szentlélek nevetése erősítse meg őket. Egy kis időre így megelégednek, de aztán újabb élményeket kell, hogy találjanak.

– *Mindez eszembe juttatja azt az igét, miszerint az emberek a saját tetszésük szerint választanak tanítókat maguknak, mert viszket a fülük.*

– Valahogy így. Mint már említettem, az igehirdetés nagy üzlet is, hiszen a kazetták, könyvek forgalmazása – mellesleg borsos áron – óriási haszonnal jár. A fentebb kifejtett hamis igények keltésének és kielégítésének természetrajzából adódik, hogy idővel kifulladásra ezek a szolgálatok. Viszont ki akarna anyagilag és lelkileg is visszalépni a sikerek után? Ekkor jönnek a különböző pótszerek és pótcselekvések, amelyek a kenetet vannak hivatva helyettesíteni. Előfordult, hogy az egyik prédikátor felesége fülében elhelyezett kis rádió-adó készülékkel látogatta a beteget. Férje mindent hallott, a közönség pedig egyik ámulatból a másikba esett, amikor ő „Lélek által” kijelentette egyesek betegségeit. Vannak olyan tanítók, akik magyar szemmel nézve elképzelhetetlen luxusban élnek: kacsalábon forgó villák, luxusautók, testőrök. Persze a sajtó is odafigyel mindenre, aminek botrányszaga lehet és sokakat lelepleznek közülük.

– *Mi a helyzet a már nálunk is ismert tanításokkal?*

– Úgy tapasztalom, hogy Jézus Krisztus egyre inkább háttérbe szorul, eltűnik a színpadi kavalkádban. A szabadító szolgálatok embercentrikusok lettek, vagyis: általam, nekem, tőlem. Aztán a démonok. Ők valóban nehéz ellenségeink, de ha én Krisztus vére alatt vagyok, mi közöm hozzájuk? Nekem Krisztusra kell tekintenem, Őt kell hirdetnem. Szükség van megújulásra, de nem úgy, ahogy a tévé sugallja. Nem az a megújulás, hogy mindent vessünk el, amit az eleink gyakoroltak. Az igazi megújulás mindig az életet szolgálja. Ahogy a szántást és vetést is minden évben el kell végezni, ha aratni akarunk, a lelki életben is kell bizonyos állandóságnak lenni. Nem áldozhatunk mindent oda a hamis igények oltárán.

– *Bizonyjal jó hírekkel is tudsz szolgálni ezek után.*

– Persze, amikről eddig beszéltem, szélsőségek. Szép számmal akadnak valóban Isten Szentleke által vezetett és megáldott összejövetelek, tisztességes prédikációk is, amire a tömegek megmozdulnak.

Visszatérve Torontóba, vannak még tartózkodók, de vannak érdeklődők is gyülekezetünkben. A Szentlélek munkálkodik köztünk. Mióta ott vagyok, öt főt merítettünk be.

– *Miben látod most egy év után szolgálatod értelmét?*

– Meg kell mondanom, hogy életünk legnehezebb évét éltük át Kanadában. Mind lelki téren, hiszen egy szétszóródott gyülekezetet kellett újraplántálni annak minden nehézségével; mind anyagilag, hiszen Magyarországon szinte mindent feladtunk. Valóban sokszor tapasztaltuk meg Urunk gondviselő kegyelmét. Gondoljátok el, gyülekezetünk huszonkét tagja vállalta, hogy fizet minket és az imaház összes kiadásait, köztük több kisnyugdíjas van. Szolgálatunk másik értelme a gyülekezetplántáláson túl ez; megélni és átélni, hogy Őrá vagyunk utalva.

– *Köszönöm a beszélgetést.*

Ketten ugyanarról – Békési „misszionárius” Torontóban • Durkó Sándor

Makovei János lelkipásztort egy novemberi éjszakán sikerült tollvégre kapnom. Ülünk a padlásszobában, kint nagy pelyhekben hull a hó, és emlékezem. Felvillan előttem egy kép, jó néhány évvel ezelőtről. Vasárnap este koromsötétben suhanunk a Nagy-Alföld kanyargós útjain, csupán a reflektor fénycsóvája hasít bele az éjszakába. Békésről is már későn indultunk, három szolgálat után vezette Wartburg Touristját Budapestre, mert otthoni

szolgálata mellett a Közösség központjában a titkári teendők is rá vártak. Végig az úton szóval kellett tartanom, mert attól félttem, a fáradságtól elbóbiskol.

Most is fáradt – fia eljegyzését ünnepelték –, mégis mostmár ő tart szóval. Ahogy beszél, gondolatban elkalandozom, hogy mióta is ismerem? Bizony már három évtizede! Óvodás koromtól évekig Kétegyházán nyaraltam nagymamámnál, ahol Makovei bácsi, az édesapa kezelésbe vette buksimat – mivel fodrász volt –, és vagy kopaszra nyírt, vagy – jobbik esetben – „csikóra”.

A kétegyházi gyülekezetben Makovei néni sokszor imádkoztatott Pesten élő János fiáért és családjáért, akiknek szükségük is volt az imatámaszra már akkor is. Emberileg megmagyarázhatatlanul, jól fizető főkönyvelői állást hagyott ott a lelki szolgálatért. Az isteni elhívás és küldetés, valamint felesége szerető támogatása volt az, aminek köszönhetően központi feladatai mellett maradt energiája a tápiószentmártoni, ezt követően a bakonycsérnyei, majd a békési gyülekezet pásztorolására is. Nemcsak papolt a gyermekmisszióról, hanem megélte azt, gyermekeket fogadva – a sajátjai mellett – a családba. Szabadidejében verseket írt, aztán elfogyott a szabadideje...

Úgy másfél éve az a hír járta, hogy isteni elhívást kaptak Kanadába. Nem akartam hinni a fülemnek. Beszélgetve akkor vele, el kellett ismernem, hogy érveim csak észérvek, az isteni küldetés többnyire az emberi logikának ellentmond – szerencsére.

Tudtam, hogy nem anyagi megfontolások motiválják, hisz azon kevesek közé tartozik, akik szeme előtt nem az anyagiak lebegnek – délibábként –, hanem Isten szava. Egyvalamit akart: szolgálni Urának, akitől elhívását kapta. Az emberek véleménye fontos lehet, de az első mindig Isten szava.

Most velem szemben ül, arca nyugodt, fáradsága ellenére vidám, „könnyen kötélnek áll”, mert tudja mit akar, miért van itt, és örül, hogy valaki kíváncsi arra, hogyan cselekszik ma Isten életükben és rajtuk keresztül.

– *Első kérdésem formális. Ha valaki eltűnik az országos vezetésből vagy egy körzetből, akkor lábra kelnek különféle mende-mondák. Hol éltek és merre szolgáltok mostanában?*

– 1992. október óta Torontóban élünk. Nem a Közösség jelenlegi vezetésétől kaptam erre megbízást, hanem az Úrtól, bizonyára ezért érezhető ügyünkkel kapcsolatosan bizonyos fenntartás. Miután Isten határozott, megkerülhetetlen módon terhelte ránk a torontói magyarok között végzendő munkát, tudjuk, most ott a helyünk. Az Úr jobban tudja, mint mi, hogy honnan kell elvenni – még akkor is, ha úgy látszik, ott sincs elég –, és hová kell tenni. Torontóban azok között a testvérek között, ahová érkeztünk, lelki romokat találtunk. Első feladatunk tehát a romeltakarítás után az igei alapozás volt, és a falak építésének megkezdése. Tehát a sokat csalódott, és sokféle gyökerekkel rendelkező, korábban gyülekezetbe járó pünkösdi ill. karizmatikus testvérek összegyűjtése. Az alapozásba a tanítás jellegű igehirdetés-sorozatok, bibliaórai sorozatok tartoztak, a felépítmény pedig, hogy a nyár folyamán öt újonnan megtért embert bemerítettünk.

– *Emberi számítás szerint meddig tarthat ez az építkezés?*

– Ha nem tudnám mire gondolsz, azt mondanám, hogy az elragadtatásig. A kérdésre válaszolva bátran mondhatom, hogy nem beláthatatlan időre kaptuk ide küldetésünket. Emberi számítás szerint mi először egy évre gondoltunk. Az isteni számítás köztudottan más. Maradunk, amíg Ő jónak látja, és ezt lehetővé teszi. Hogy ez mennyi időt vesz igénybe, nem tudjuk; de amint feladatunkat, az elszéledt nyáj összegyűjtését és a gyülekezet stabilizálását elvégeztük, és megfelelő pásztornak át tudjuk adni a további építést, – hazajövünk.

– *Itthon kevés a munkás, mégis itthagytatok több száz bárányt néhány más földrészzen kóborló bárány miatt! Ugye érthetőek az ilyen beállítású felvetések?*

– Teljes mértékben. Ha nem magamról lenne szó, valószínűleg hasonló helyzetben én is így gondolkodnék. Aki viszont már kapott isteni vezetést, tudja, hogy az félreérthetetlen, és emészt, ha ellenállunk neki. Úgy ismerem magam – és ezzel majd mindannyian így vagyunk

–, hogy az ismeretlentől félek. Magamtól semmi pénzért nem mentem volna. Hogy mint sötétbe ugrást családommal együtt mégis vállaltuk, ez azért történt, mert az Úrtól való készítés volt a nagyobb. Békésen pedig olyan fiatalok nőttek fel szolgálattévőnek, akik presbiterként egymás között megosztva a terheket Isten vezetése alatt pásztorolják a nyáját.

– *Az a szokás, ha valaki külföldi munkáról hazajön, hogy olyan vezető pozíció várja, amelyben kamatoztathatja tapasztalatait.*

– Engem bizonyára nem fog egyházvezetői pozíció várni. Nem is törekszem ilyesmire.

Tapasztalataimat viszont szeretném átadni, ha valaki igényli ezt, vagy odafigyel a jószándékú tanácsra.

– *Mire gondolsz?*

– A karizmatikus mozgalomban két szélsőség fordul elő. Az egyik követői minden újdonságot szűrés és válogatás nélkül elfogadnak, és ha lehet, még jobban felfokozva élik meg. A másik hívei viszont minden megvizsgálás nélkül eleve mindent kategorikusan és kapásból visszautasítanak. Bármelyikhez is tartozzon valaki, ez azt jelenti, hogy ott az élet, a fejlődés, a növekedés csorbul. Az újdonságot az említett módon követőknél álnövekedés áll be, mely idővel összeomláshoz vezet. A konzervatívoknál viszont, akik mindent tradíciókba gyömöszölnék be, mondván ez biztonságos, megnyomorodás a következmény. Az ilyen nézetet nem lehet tartani sokáig, az élet túlhaladja, tragikus eredményei pedig vagy az elhalás, vagy a robbanás.

– *Ezek az irányzatok Nyugaton különösen nyomonkövethetők?*

– Igen, mert jobban letisztultak, vagy most élik virágkorukat, itt pedig még csak ezután éreztetik hatásukat, vagy most kezdődnek. Nyugaton nagyon sok szélsőség van, amelyet el kell kerülni, mert törvényszerűen bukásra vannak ítélve. A keresztény közösség nem önmagáért a szervezetért van, hanem Krisztus egyházaként feladattal rendelkezik. Ennek a feladatának viszont csak úgy tud eleget tenni, ha ismeri a buktatókat, és nem esik mindegyik csapdába bele, mert enélkül nem fog a kor kihívásának eleget téve előre haladni.

– *Valaki azt mondta, hogy próbáljuk elkerülni a gyermekbetegségeket. Látsz Közösségünkön belül ilyeneket?*

– Miután nem vagyok benne az itthoni vérkeringésben, csupán a hallott véleményekre tudok támaszkodni. Ezek is arról győztek meg, hogy elengedhetetlenül fontos az alapvető kérdésekre igei választ keresni és találni. Megvan a megújulás iránti vágy, de ez sokaknak annyit jelent, hogy ma ne csináljam azt, amit tegnap csináltam. Úgy gondolják, akkor szolgálják a megújulást, ha mindennek, ami eddig volt, hátat fordítanak. Az Úr Jézus azt mondja, „Valaki az eke szarvára veti kezét és hátra tekint...” Nem véletlenül használja Jézus az ekét példájában. A szántás egy állandó körforgás. „Szántások magatoknak új szántást” – olvashatjuk máshol. Szántás – vetés – művelés – gyümölcstermés, ill. aratás. Ha jó termést akarok, akkor minden évben újra és újra szántanom kell, pedig ezt csináltam tavaly is, és ezt kell csinálnom jövőre is. Ha régen jól szántottam, igenis szántsak úgy, mint régen. Ha viszont régen nem tettem semmit, azt most ne folytassam.

A szántás döntő dolog, de csak egy fázis. Aki mindig csak szánt, amely lehet kapirgálás vagy szőlő alá mély szántás, abból még nem lesz termés. De időben elvégzett jó szántás nélkül sem.

Nem biztos tehát, hogy az a jó, ha valamit már nem úgy csinállok, ahogy eddig tettem. Sok helyen másra sem törekszenek, mint valami generációs igényeket kielégíteni. Ezt persze mindig a másik generáció rovására. Pedig előrehaladni, gyümölcsöt teremni csak együtt, egységben lehet.

– *Mit javasolsz tehát, vissza a forráshoz?*

– Ez az, örülök, hogy rákérdeztél. Vissza a tiszta Igéhez! Annyi minden ragadt rá, amittől meg kell tisztítani. A nálunk is favorizált nyugati nagy tanítók tanítását meg kell vizsgálnunk az Ige fényében. Torontóban 29 alkalomból álló bibliaórai sorozatot indítottam, amelynek címe:

„Az élő, a növekedő és a hűségesen szolgáló gyülekezet titka.” Nagy szükség van az ilyen témában az igei tanításra.

– *Itthon is az lenne. Mit üzensz azoknak, akik várják szolgálataidat?*

– Idehaza is vannak felkészült munkatársaim, akik az Istentől elvett üzenetet továbbadják. Amint Isten szól, és küldetésem véget ér, azonnal jövünk haza. Akik szolgálataimat igénylik, örömmel mondhatom, hogy Torontóban minden alkalmat magnókazettán megörökítünk, így bárki számára hozzáférhető. Kanadában és az USA-ban is jelentkezett ilyen igény, ezért másoljuk a kazettákat, és eddig már több százat küldtünk szét, amiért gyülekezetünk csak a költségek térítését kéri. E kis közösség így is terjeszti az evangéliumot.

– *Jól értem? Ha valaki kazettán megkéri egy-egy szolgálatodat, megkülditek neki?*

– Igen! Örömmel! Oda, ahol ez égetően fontos segítséget jelent. Gyülekezetünk tagjai sokféle áldozatra készek, ebben is segítünk! A címünket is megadom. Egy valamit kérünk csak. És ez nem anyagi kérés, hisz Isten eszközein keresztül eddig is kirendelte mindig, amire szükségünk volt. Imatámogatást kérek, kérünk, hogy áldja meg Isten szolgálatunkat és az ott élő magyar testvéreinket. Az ima nem ismer határokat, és ezzel a határtalan lehetőséggel bárki élhet.

– *Ugye ti is imádkoztok értünk, az óhazában élő magyarokért?*

– Naponta. Végezetül pedig még annyit hadd mondjak el, hogy én mindig az egységért munkálkodtam, most is ezt teszem. Semmit nem ér a nagyratörekvésünk, ha egymást elszórjuk az úton. Dávid idejében a grádicsok énekét a lépcsőn a szolgálattevők együtt menve együtt énekeltek.

Jézus főpapi imájában az egységért könyörgött. Én is naponta teszem ezt, tegyük mindnyájan, de ne csak imában, hanem a gyakorlatban is munkálkodjunk ezen!!!

A gyülekezetünk neve: Első Szeretet Magyar Pünkösdi Gyülekezet.

A címünk pedig: Rev. János Makovei

16 Rexdale Blvd. Apt. 52. ETOBICOKE – Ontario M9W 5Z3 Canada

Tel: /416/ 744-4190

Országos felekezeti közbenjáró imanapok • Pánczél János

A tusakodó, közbenjáró imaharc, együttműködés a Szentlélekkel az alapja az ébredésnek, győzelmeinknek. Hála az Úrnak, minden karizmatikus gyülekezetben s Közösségünkben is vannak olyan hívők, akik „minden imádsággal és könyörgéssel imádkozván minden időben a Lélek által” (Ef 6,18a) igaz órállóként állnak a résre. A Jézus példáját követő közbenjáró imádkozók időnként országosan is meg nemzetközi szinten is összejönnek, kifejezve és erősítve Isten népének egységét, közös hittel, egyesített erővel is könyörögve ébredésért, munkásokért, nemzetünkért, s mindazért, amire nézve vezetést kapunk.

Építő és kívánatos lenne Közösségünk további, erőteljesebb bekapcsolódása. Az 1994-es évben a következő időpontokban lesznek országos közbenjáró imanapok: március 26., május 7., szeptember 10., november 26., mindig szombaton 9.30-tól 13 óráig. Helye Budapest, XVI. ker. Budapesti út 82., a Rákosszentmihályi református templom. Megközelíthető az Őrs vezér térről a 77-es autóbusszal.

Reinhard Bonnke – Konferencia Németországban • Pánczél János

%Hatalmas, két és fél méteres, színes plakátok hirdetik: „Jézus Krisztus ma is él, munkálkodik és csodákat tesz. Jöjjön el, személyesen győződjön meg róla a Szabadság Csarnokban”. Ez persze németül volt olvasható, mert szept. 3–4-én Reinhard Bonnke evangélista európai munkatársai, segítői, az érte, az Úr munkájáért közbenjáró imádkozók, ha tehették, a németországi Hof városba igyekeztek. Pünkösdi evangélizációk, egész napos szeminárium, imaórák. De milyenek? Leginkább az ApCs 2. részében olvasható, eredeti

eseményekhez hasonlíthatók.

Bonnke testvér rövid, de a lényegét átfogó beszámolót tartott missziói munkájukról, elsősorban afrikai szolgálatukról. Azzal kezdte: „Valóságos szabadságra hívott el bennünket az Úr. 1967 óta dolgozunk Afrikában. Nehezen indult el a munka. Az első evangélizációnkon csak öt ember hallgatta az evangéliumot, olyanok, akik nem is tértek meg. Rá kellett jönnünk, hogy más módszerekkel kell hirdetnünk az Igét a hagyományos igehirdetési gyakorlathoz képest.

Az elmúlt 19 év alatt már Afrika kétharmad részét elértük az evangéliummal. Egész nemzetek, országok tértek meg, fogadták el Jézus Krisztust egyetlen Uruknek. Egy-egy evangélizáción 10–80 ezer ember adta át életét az Úrnak. Közülük sokan voltak olyanok, akik azelőtt varázslással foglalkoztak, s most halomba hordva varázsszereiket, könyveiket, nyilvánosan elégették azokat.

Egyes evangélizációkon államelnökök, miniszterek s más fontos vezetők is részt vettek. Amikor megláttam őket, az Úrhoz emeltem fel szemeimet, Aki azt mondta: „Úgy prédikálj, mintha ők itt sem lennének!” A szolgálat végén Kenya elnöke például azt mondta: „Mostantól a kenyai tv élő adásban közvetíti az evangélizációkat minden nap.” Zambiában az államelnök a szolgáló csoportommal együtt meghívott saját vendégének. Már korábban melléállt az evangéliumnak, s most az irodájában térden állva imádkozva beteljesedett Szentlélekkel. Máskor 2–300 ezer ember hallgatta az evangéliumot, de volt rá példa, hogy 500 ezer is. A mohamedánok tízezrei fogadták el Jézust Megváltójuknak. Pedig a mohamedánokba belenevelték: nem fogadják el Jézust Isten Fiának.

Tanzániában két evangélikus püspök is megtért, majd beteljesedtek Szentlélekkel. Tűzzel, új szívvel folytatták munkájukat. Gyógyulások, jelek és csodák, szabadulások erősítik meg az Igét.”

E rövidre fogott tájékoztató után a megtéretlen érdeklődőkhöz szólt. Többek közt ezt mondta: Amerikában hirdette az Igét. Több ezer ember volt jelen. Köztük volt egy olyan csavargó, aki felismerhetetlenéig piszkos volt; évek óta nem mosakodott. Bonnke testvér feleségével együtt késő éjjel holtfáradtan tudtak lefeküdni. Amikor elaludtak, a recepcióról megszólalt a telefon: „Egy csavargó keresi Bonnke urat”. Ez az ember akkor éjjel mély bűnbánattal, könnyek között átadta életét Jézusnak. Másnap megint ott volt az evangélizáción. De teljesen kicserélt ember volt, ragyogó arccal, tisztán, nem lehetett ráismerni. Odament Bonnke testvérhez és azt mondta: „Amint hallottam a prédikációban, szeretnék beteljesedni Szentlélekkel”. Három percnyi imádkozás után nyelveken harsogta Isten dicséretét.

Többször, sokat imádkoztunk, s Suzett Hattingh is a Szentlélek kenetével vezette az imaórát. „Úgy énekeljétek, hogy szíveteket teljesen betöltse Isten imádata! Éneklésetek legyen igazi imádat!” Az imaóra vezetése, példaadása, buzdítása rendkívül tüzes, Szentlélekkel, erővel teljes volt. Már a harmadik dicsőítő ének után átmentünk – az egész nagy gyülekezet – Lélek általi, hosszabb, közös, nyelveken való éneklésbe. Közben a több ezres tömegben rámutatott egy helyre: Ott egy ilyen és ilyen betegségben szenved valaki – megnevezve annak orvosi nevét is. Egy kéz abban a pillanatban a magasba emelkedett. „Dicsőítsük tovább az Urat, Aki most meggyógyít téged.” – mondta. Majd többször, különböző helyekre mutatott, amint a gyógyítások kegyelmi ajándéka működött, kinek a bokájában, másnak a térdeivel, megint másnak beteg hátgerincével vagy belgyógyászati vonatkozásban voltak problémái, konkrétan megnevezve azokat, s mindegyik esetben felemelkedett, reá vonatkozóan a kéz; előfordult, hogy nem is egy. Ő pedig újból azt mondta: „Mi tovább dicsőítjük Urunkat, Aki Szentlellek által közöttünk van, s betegeket gyógyít!” Ismét más helyen egy férfira mutatott: „Te barátom, kételkedsz és ítélsz! Halld meg barátom, ez nem egy show, hanem igazi istendicsőítés. Azért ne kételkedj!” Közben bizonyágot mondott el: gyermektelen házaspárért, meddő asszonyért imádkoztak. Tizenegy hónap múlva elhozták, bemutatták a gyermeket: „Eszter a nevel!” Más bizonyágokkal is erősítette a jelenlevők hitét. Ezt közös ima követte Európa-

szerte való ébredésért, munkásokért, ifjúmunkásokért, majd szabadulásokért. A szabadulásra kijöttéket a lelkigondozók vették át személyes segítségnyújtásra. Ugyanez történt mindig az újonnan megtértek esetében is.

Ezután a meggyógyultak bizonyágtételére fordítottak még egy kevés időt. Ezúttal kb. húszan mentek fel az emelvényre. Például egy idősebb asszony. „Mi baja volt?” „Sokat szenvedtem a két térdemmel. Különösen az egyik miatt nehezen tudtam járni.” „Melyik volt a betegebb térde?” „Ez!” „Akkor féllábon azon a lábán ugráljon előttünk!” S az asszony úgy ugrált a meggyógyult lábán, mintha azt eddig kifejezetten gyakorolta volna.

Egy ugandai néger férfi elmondta, hogy sokat szenvedett a jobb bokájával. Orvosilag nem tudtak segíteni rajta, állandóan fájt, nehezen tudott vele járni. „És most meggyógyultál?” – Igen!” – „Akkor mutasd be, milyen magas az afrikai ugrás!” A középkorú férfi pedig ragyogó, boldog arccal igen magasra felugrott! – Egy asszony hátgerinc problémájából való gyógyulásról tett bizonyosságot. Alaposan megtornáztatták. Örömmel, fájdalom nélkül gyakorolta. (Ennyit a sok bizonyágból).

Az Úr szolgálai mindnyájan hangsúlyozták: Ők csak eszközök, egyedül Jézus a gyógyító.

Reinhard Bonnke: „Az afrikai misszió győzelme nem a prédikálásban van, hanem a Szentlélek általi, erőteljes közbenjáró imádkozásban!”

Lépésről lépésre az Úr vezetését, parancsát követik. Ez pedig Isten egész népével (lehetőleg minden keresztény egyházzal, közösséggel) való teljes egységben, együttműködéssel történik.

„Mindig voltak, vannak, akik kritizálják az Úr munkáját. Mi viszont sírtunk, böjtöltünk, esedeztünk az Úr előtt, hogy szabadítsa meg a megkötözötteket, és mentse meg az elveszetteket. Munkánk nem is prédikációkra, hanem a Szentlélek erejére alapul. Gyakran több százezren, volt úgy, hogy félmillióan vettek részt az evangélizáción; öt óra hosszúig tartott, míg mindenki elhelyezkedett. Öröndetes volt. „Uram, ezért könyörögtem, hogy a pokol kiürüljön, a menny pedig megteljen”.

Az Úrnak az ma a legfőbb üzenete: Isten népe keljen fel nyugóhelyéről, és hirdesse az evangéliumot! Előfordult, hogy ő is e célból érkezett a repülőterre, ahol már tízezer ember várta. Már ott Isten óriási dicsőítésébe kezdtek. – Jézus Krisztus nincs a kereszten, feltámadott! Ő ma is itt van, hogy a negatívát pozitívvá változtassa – a te életedben is.

Bonnke testvér több megrázó gyakorlati példát, történetet mondott el a munkatársaival való szolgálatukból. Többek közt, hogy egy erősen terhes asszony szinte futva ment előre az emelvényhez. Sírt és többször is ezt kiáltotta: „A bébim, a bébim!” – „Miért kiáltozik, mi van a bébivel?” – kérdezte tőle. – „Egyértelműen megállapították az orvosok, hogy meghalt a gyermekem! Holnap reggel tíz órakor veszik el tőlem a meghalt magzatot!” – Ekkor kézrátétellel imádkoztak érte. Az asszony vissza akart menni a helyére. Kb. 4 métert tett meg, amikor felkiáltott: „A gyermek él, nagyot rúgott bennem. Néhány pillanat múlva ismét felkiáltott: „Megindultak a fájások!” Azonnal beszállították a szülészeti klinikára.

Makkegészséges fiúgyermek született!

„*Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz*” (Zsid 13,8).

A munkája, cselekedetei is ugyanazok. Ezt mindazok megtapasztalják, akik hisznek Benne, és mindenben engedelmeskednek Neki. Dicsőség mindezt Istennek!

„*Mert nem beszédben áll az Istennek országa, hanem erőben*” (1Kor 4,20).

{k1994105}

KÖRKÉP

Isaszegen új árbocon lobog a zászló • Durkó Sándor

Mózes népe, Izrael fiai, kiki saját zászlója alatt járt tábor a gyülekezet sátora körül. A 4Móz 2. része szerinti isteni parancs évezredek múlva megismétlődött, egy másik földrészen, a történelemből jól ismert csatahelyen, Isaszegen.

Akik azon az emlékezetes szeptember eleji napon az imaházmegnyitóra meghívót kaptak, nem a szabadságharc régmúlt győzelmére jöttek emlékezni, hanem egy maroknyi csapat új győzelmére; „... a mi Istenünk nevében zászlót lobogtassunk” *Zsolt 20, 6.*

És nemcsak jelképesen. A 400 meghívott jelenlétében kúszott fel az új imaház előtti árbocra a magyar, amerikai és angol zászló isaszegi népviseletbe öltözött gyermekek közreműködésével, miközben a Himnuszt énekelte az ünneplő gyülekezet. A zászlókat kísérő szemek nem álltak meg a csúcsokra ért zászlókkal, hanem kapaszkodtak tovább az égen, és úgy tűnt, mintha a megnyílt ég mennyei serege is bekapcsolódott volna az éneklő kórusba. A zászlók azt jelképezték, hogy nemcsak a magyar, hanem az amerikai és angol gyülekezetek, valamint egyes testvérek is segítették az impozáns imaház építését, de mindez nem jöhetett volna létre, ha nincs... mennyei segítség. De volt, és Isten tárházai még mindig telve vannak. Csak hittel kérni kell belőle. Isaszegen megpróbálták az Urat, és nem többet, nem kevesebbet, hanem pont annyit kaptak, amennyire szükségük volt.

„Ti kapuk, emeljétek fel fejeiteket..., hadd menjen be a dicsőség királya!” A *Zsolt 24, 9–10.* verseivel *Gulyás István* testvér indította *Béres János* lelkipásztor bevezető szavai után a köszöntések sorát.

A protokoll jól összeállított forgatókönyv szerint zajlott: népviseletbe öltözött kislány, Biblián olló, nemzeti színű szalag, nyissz... tapsvihár, majd annak elülte után felcsendült: „Ó mily szép Istennek hajléka.”

Nem volt nehéz énekelni, mert szép is. Befelé menet a folyosón mint valami stációt nézhetette a hömpölygő tömeg az alapköletételtől kezdődően megörökített hétköznapi életképeket a munkától elcsigázott, de csillogó szemű emberekről, amint a földből kinőtt modern építmény formálásában bábáskodnak.

Az alapköletétel után majd 10 hónapra, a tényleges munkák megkezdését követően pedig 5 hónapra a megnyitói meghívók nyomását kellett intézni. Az építők munkaruháikat szegre akasztották, és ünneplőbe öltözve hallgatták a köszöntéseket.

Nem alaptalan volt a meghívott vendégek részéről hangoztatott elismerés, melyben nem fukarkodott többek között a helyi polgármesternő dr. *Tóthné Pacs Vera*, és Dány polgármestere, *Gódor András* sem.

Kik voltak, akik ezért vagy azért szót kértek és kaptak? Többen. A központban mégis a *Seregek Ura*, a dicsőség Királya maradt. Aki nemcsak az ünnepélyes alkalmon szállt le az új isaszegi templomra, hanem már ott volt és ott is maradt.

Az imaházat, a karzatot, a szép padokat nemcsak az ünnepen, hanem a hétköznapiokon is megtöltik megújult szívú és frissen megtért, újjászületett emberek. Szaporítja az Úr az imaházakat, és az üdvözülendők számát is.

Isaszegen nem szabadságharci győzelem, hanem lelki győzelem született.

„... a mi Istenünk nevében zászlót lobogtassunk.”

{k1994106}

FELVÉTEL az Evangéliumi Pünkösdi Közösség Bibliai Főiskolájára • (T. J.)

Az EPK Bibliai Főiskolája az 1994/95-ös tanévre felvételt hirdet mindazon tanulni szándékozó fiatal testvérek részére, akik

- Istentől elhívást kaptak lelkipásztori, vagy hitoktatói szolgálatra, ill. a gyülekezeti munkát segítő egyéb szolgálatra,
- középfokú (vagy magasabb) képesítéssel rendelkeznek,

- legalább egy éve tagjai valamelyik gyülekezetnek,
- már eddig is vállaltak különféle szolgálatokat a gyülekezetben,
- részt tudnak venni nappali képzésben.

A képzés időtartama nappali tagozaton 8 félév. A főiskola tandíjköteles. Nem a Pünkösdi Közösséghez tartozó megtért keresztyének is kérhetik felvételüket.

A jelentkezés határideje: *1994. április 30.* A felvételi kérelmet az Országos Titkárság címére kell elküldeni: 1143 Budapest, Gizella út 37.

A felvételi kérelemhez csatolni kell:

- kézzel írt önéletrajzot, melynek lényegretörően tartalmaznia kell a jelentkező megtérésének és elhivatásának történetét,
- születési anyakönyvi kivonatot,
- érettségi, ill. a legmagasabb iskolai végzettséget tanusító bizonyítványt (az idén érettségizőknek legkésőbb a felvételi vizsgán kell bemutatniuk bizonyítványukat),
- orvosi bizonyítványt, mely a főiskolai tanulmányokra való alkalmasságot igazolja.

Szükséges még lelkipásztori ajánlás is, mely lényegében a felvételi kérelmen történik. A felvételi kérelem (Jelentkezési lap) az Országos Titkárságon, ill. a Közösség lelkipásztorainál szerezhető be. A jelentkezők felvételi vizsgán vesznek részt, melynek időpontjáról minden érdekeltet megfelelő időben értesítünk.

A felvételi vizsga tárgyai

- ó- és újszövetségi bibliaismeret (szóbeli),
- Keresztény etika (önismereti teszt),
- Önéletrajzi és hivatásismereti kérdések (megbeszélés).

A jelentkezőknek eredményes felvételi vizsgát és jó előmenetelt kíván *Telegdi József* dékán *Figyelem!*

A főiskola igazgatótanácsa és tantestülete együttes ülésén a *levelező tagozat* – ezévi – beindításának *szándékáról* döntött. A beindítás feltételei: ICI-engedély a belső használatra szánt jegyzetek kézbeadására, személyi és anyagi feltételek megteremtése. Ezek együttes megléte esetén az érdeklődőket tájékoztatni fogjuk.

Szeretettel kérjük a testvériség buzgó imatámogatását!

Az EPK Gyermekmunkacsoportja kérései, információi • Balogh Sándor

Közösségünk sok-sok gyülekezetében az elmúlt karácsonykor is a testvériség épülésére szolgáltak gyermekeink a különböző karácsonyi jelenetekkel. Arra gondoltunk, milyen nagyszerű lenne egy „Karácsonyi jelenetek” gyűjteményt összeállítani.

Ehhez kérjük és várjuk az aktív és a régebben szolgálatot végző gyermektanítók segítségét, s mindazon testvérekét, akik rendelkeznek ilyen karácsonyi jelenetekkel, melyekből szívesen küldenek számunkra egy-egy példányt.

Szeretnénk, ha már az őszy folyamán készen állna ez a gyűjtemény, ezért most kérjük és várjuk a jeleneteket.

Ezen a nyáron az országos gyermektáborba érkező gyermekek Eszter majd Ruth könyve alapján vesznek részt a bibliai foglalkozásokon. Kérjük, hogy akinek a jelzett témákhoz vannak vázlatjai, munkafüzetei, grafikái, színezői, rejtvényei, makettjei, manuális és egyéb ötletei, az legkésőbb április első napjaiig küldje el számunkra.

Országos Gyermekmunkás Találkozónkat *1994. március 14–15-én* tartjuk (hétfő-kedd) Budapest – Filadelfia Gyülekezetben (Gizella u. 37).

Az a vágyunk, hogy ez olyan találkozója legyen a gyermekmunkában szolgáló testvéreinknek, amelyen legalább egy testvér képviselne minden gyülekezetet, ahol gyermekmunka folyik.

Ő is bibliai főiskolás • (D. S.)

%Kiből lesz bibliai főiskolás? Miért jelentkezik valaki Közösségünk Bibliai Főiskolájára? Ezekre a kérdésekre talál lehetséges válaszokat az, aki elolvassa az alábbi összeállítást, melyben bemutatunk néhány első évfolyamos hallgatót.

Ancsák Zsolt 21 éves

Hitt Istenben a maga módján, de a hívőséghez túl fiatalnak érezte magát. Hívő nagymamája sokat beszélt neki Jézusról, így vetve a magot. 18 éves korában elérkezett az aratás ideje, a nagymama által elvetett mag beért. Életét átadta Jézus Krisztusnak, és a miskolci gyülekezet tagja lett.

Önéletrajzi idézet: „Életcélom: Mindent elhagyni az Úrért, és Őt szolgálni a végsőkig!”
{k1994107}

Benedek Zsolt 24 éves

20 évesen egy utcai evangélizáció után ment el az ózdi gyülekezetbe, ahol döntött, és szívébe fogadta Jézust. 2 éve az ózdi gyülekezet tagja.

Önéletrajzi idézet: „Vágyam, hogy még több időt, sőt egész életemet odaszenteljem Isten szolgálatára. Szeretnék tovább gyarapodni az ismeretben, hogy mindazt a tudást, amit Istentől kaptam, testvéreim és felebarátaim javára fordítsam.”
{k1994108}

Csanádi Zita 22 éves

Testvérének bizonyosságot tettek és Bibliát adtak, melyet ő is olvasott, majd gyülekezetbe menve hitre jutott. 2 éve a kalocsai gyülekezet tagja.

Önéletrajzi idézet: „Két éve Kadarkúton az elhívásért imádkoztunk. Hiszem és tapasztalom is, hogy a lelkigondozás területén van teendőm. Tanulni akarok, és élettapasztalatot gyűjteni, hogy segíthessek másokon.”
{k1994109}

Lukinity György 22 éves

Hívő szülők gyermekeként 14 évesen egy nyári ifjúsági táborozáson szólott hozzá Isten. Az üzenet személyre szólóan az volt, hogy neki is meg kell térnie. Nem tévovázott, nemcsak meghallotta Isten szavát, hanem cselekedte is. 16 évesen már szolgált Isten Igéjéből a vajdasági zrenjanini gyülekezetben, amelynek tagja is.

Önéletrajzi idézet: „A háború miatt nem tanulhattam Eszéken. Tanulni pedig akarok, hogy olyan szilárd teológiai alappal rendelkezsem, amelyet nem ingat meg akármilyen tanítás. Akarom, hogy Isten többet tudjon rajtam keresztül elvégezni.”
{k1994110}

Szakács Julianna 18 éves

A nagymama vitte el először gyülekezetbe. Mivel édesapja elhagyta családját, bizony szükség volt családi szeretet árasztó légkörre, közösségre. Édesanyjával együtt ezt a budapesti Filadelfia gyülekezetben megtalálta. 11 évesen bemerítkezett, azóta a gyülekezetben gyermek és ifjúsági munkát végez.

Önéletrajzi idézet: „Megértettem és elfogadtam Isten hívását egy mélyebb, odaszántabb szolgálatra. Tanulmányaim által szeretnék megerősödni, és felkészülni a gyülekezeti diakóniai szolgálatra.”
{k1994111}

Zagyva Ibolya 19 éves

Bár bibliai történeteken nőtt fel, igazi hitre csak két éve jutott, amikor teljesen átadta szívét Jézus Krisztusnak. Úgy érzi, a gyermekek tanítására kapott elhívást. E területen végezte eddig szolgálatát a hajdúsámsoni gyülekezetben.

Önéletrajzi idézet: „Amikor megkaptam az Úrtól szolgálati területemet, azonnal megszűnt minden kisebbségi érzésem, mert tudtam, mit kell most már tennem. Tanulni akarok, hogy magasabb szinten értem az Igét, és felsőfokon tudjam ellátni a rábízott feladatot.”

{k1994112}

NOVELLA

Maguk testvérek? • Balogh Sándor

Éppenhoggy rálépett a peron lépcsőjére, a vonatszerelvény egy retteneteset vonaglott, és lassan, vontatottan – mint aki kéreti magát –, elindult. Utasai közül sokan voltak, akik nem szívesen gondoltak úticéljukra...

Ő is gondterhelt arccal nyitott be az utastérbe, bár neki van Kire bízni gondjait, de akárhogyan is van, akkor sem szerette ezt a visszautat, ezt a visszautazást. Hazafelé...? A szíve viszi, röptíti, szárnyakat ad a szerettei után való boldog vágyakozás, s a közösség utáni vágy. De visszafelé...? A kötelesség görcsös botjára támaszkodva, elszoruló szívvel tántorog. Pedig de sok van még ezekből a visszautakból, ezekből a nemszeretem katonanapokból! S az a legszomorúbb, hogy még legrózsaszínűbb álmaiban sem jelent meg egyszer sem a „centi”, amelyek napról-napra való szeletelésére joguk bizony csak az „öreg harcosoknak” van... Benn a kocsiiban – hiszen katonavonat ez a javából – üres hely már csak egy van, amelyre kérés nélkül lehuppan. Jól esik leülnie, szinte védelmet keresve ebben a nagy baka-hangzavarban. Meghajtott fejjel ül, s egy drága szempillantásig még visszatér az édes otthon és az istentisztelet íze, melege... hogy a következő pillanatban az üvegcsörrenések zajára felriadva ráeszméljen a helyzet valóságára... s abból, ami neki szép, kedves, ami szent, ne maradjon már más vele, csak Ő. Ő, aki most is itt van, nem hagyta árván indulni erre a visszaútra... Ő, aki már az első nagy találkozáskor megígérte, hogy nem hagyja el sohasem; Jézus!

A kezekben üvegek imbolyognak, „erősítő” van bennük; bánat ellen – mondják, hiszik katonatársai. Alig akad üres kéz. Csak az övé... és... aki mellé leült. Nagyon dobban a szíve, miért is ne! Hetek óta figyelni társait, vajon talál-e közöttük lelki társat? Már két hónapja is van annak, hogy hallott egy hívő fiúról, aki szintén ott katona, ahol ő, de eddig még nem sikerült rátalálnia, már csak azért sem, mert személyesen nem ismeri. És mégis az a fiú az ő testvére, lelki testvére, akivel olyan nagyszerű, olyan fontos lenne találkoznia. Uram, Te tudod, hogy nekem kell ez a találkozás. Uram, én hiszem, hogy a laktanyában is érvényes a Te szavad „ahol ketten vagy hárman egyakarattal...”

A fiúk hangos kínálással nyújtják a mellé ülnök üvegeiket:

– Feri, húzd meg te is!

Nyilván egy században vannak vele, ha ismerik. Feri hangjában végtelen szelídséggel, de határozottan hárítja el:

– Ne haragudjatok, köszönöm, de nem élek vele.

Önkéntelenül is végignéz ezen a fiún. Olyan ismerős ez a hangsúly, így csak az újjászületett emberek tudnak beszélni. S valami ellenállhatatlan belső erő által már meg is szólítja ezt a fiút.

– Bocsánat, kérdezhetek tőled valamit? Mond neked ez a név valamit? – és egy ismert

prédikátor nevét említi. Feri felragyogó szemmel és boldog mosollyal válaszolja:

– Sokat, nagyon sokat!

S ebben a pillanatban a két fiatalember számára ez a bűdös, koszos, zajos, szeszes vagon Isten házává lett. Krisztus két tanítványa örül egymásnak, és örül Ő, aki ezt a találkozást megszervezte, aki valóban minden bánatot feloldó élő vízzel kínálja meg éppen ebben a pillanatban őket.

Hosszú még az út, van idő a szóra, az ismerkedésre, bár akiket így hoz össze az Úr, azoknak az ismerkedés is felettébb titokzatosan egyszerű...

A második év azzal kezdődött, hogy új helyre, egy másik objektumba került át. Már az első hetekben felfigyelt valami izgalmas suttogásra az újoncok között. Egy fiúról beszéltek, akit ha meghívtak egy üdítőre, nem felejt el alkalomadtán visszafizetni, s akkor sem dühös, amikor kitolnak vele; mindig nyugodt, vidám és mosolyog... Estéknként meg szentkönyvet olvas... Erre lehetetlen volt nem odafigyelni, hiszen ez az ő embere! Azaz testvére! Boldog bizsergést érzett a lelkében, már természetesnek vette, hogy az Úr hol itt, hol ott hozza össze egy-egy lelki testvérel. Nem volt nehéz a fiúra rátalálnia. S amikor barátságosan meghívta egy pohár „élő vízre”, egyikük sem csodálkozott azon, amin a többiek, hogy mekkora örömet jelentett ennek a két fiatalnak az ismeretlenségéből egyszerre egymásra találnia. Gyakran találkoztak a folyosón, s egy ilyen alkalommal megállt mellettük egy tiszt, és megkérdezte:

– Maguk testvérek?

– Igen, testvérek vagyunk – felelték szinte egyszerre, s közben pajkos pillantást vetettek egymásra, mint akiknek valami titkuk van... A tiszt még egyszer végigmérte őket, aztán folytatva útját valami ilyesfélét dünnyögve bajusza alatt:

– Hm, ennyire hasonlítani...

A két fiú alig bírta magába fojtani a feltörő kacagást, hiszen meg voltak győződve róla, hogy külsőleg egyáltalán nem hasonlítanak, no meg a vezetéknevük sem azonos, és mégis igazat mondott és látott meg a tiszt: valóban testvérek voltak! Krisztusban Isten gyermekei, fiai! Pedig még a felekezetük sem volt azonos! Nem a termetük, nem az arcformájuk tette őket hasonlóvá, hanem az a megszentelt öröm, amely azoknak az arcán látható, akiknek volt és van fölfelé is igazi találkozásuk!

HIRDETÉS – REKLÁM – EGYEBEK

Olajfák • Szabados Miklós

*%%Ti szótlán tanúi megváltásunknak,
Közöttetek járva láttátok Urunkat.
Láttátok: imára kulcsolja két áldott kezét,
S megsimogattátok dicsőséges fejét.
Drága vére hullt ott e bűnös sötét földre,
Tövetek talaját vérével öntözte.
Dicsőséges vére váltott meg bennünket,
Krisztusunktól nyertük örök életünket.
Hódoltatok Néki – nem hangos szózáttal,
Magasztaltátok Őt – fenséges illattal.
Ó, bárcsak lehetnék hűs olajfalevél,
S áraszthatnék mindig jó illatot Feléd./%%*

Bölcs mondások

*Ha Isten gyermeke ezt kérdezi: Tud-e Isten segíteni? – már az ajtó előtt az ördög.
A tudatos gyengeség Isten gyermekét mindig arra indítja, hogy soha egy lépést se tegyen Isten nélkül. Akkor vagy igazán erős, ha egy lépést sem tudsz lépni anélkül, hogy Istenre ne támaszkodnál.*

Az imádság az Istennel való együttműködés egyik módja, amely által alkalmat nyújtunk Istennek, hogy elvégezze bennünk, aminek elvégzésére talán már évek óta vágyik.

Segítetek! • Márton Henrietta

A mátészalkai gyülekezetünkbe egy nagyon súlyos mozgássérült 40 éves fiatalembert szokott hozni az egyik testvér. Kinek rokkantsága olyan nagy fokú, hogy tolókcasi nélkül egy métert sem tud megtenni. Testvérünk 1989 karácsonyán tért meg Békésen. Nagy örömet szerezne neki egy elektromos tolókcasi, de sajnos az ilyen nagyon drága (200–250 ezer forint), és ezt a saját erőnkől nem tudjuk megvenni.

Ezért kérjük a testvéreket, gyülekezeteket, hogy segítsenek pénzbeli adományokkal, vagy ha van valakinek egy ilyen elektromos tolókcasija, amire már nincs szüksége, azt is elfogadjuk.

Az adományokat a következő címre küldjétek:

Magyar Hitel Bank RT Mátészalkai Ig. 4700 Mátészalka, Kálvin tér 1.

Száma: EPK Mátészalkai Gyülekezete 444-88884-00766

A tolókcasi felajánlásokat: *EPK 4700 Mátészalka, Akácfa út 7.* címre kérjük küldeni.

Segítéseteket a testvér nevében előre is köszönöm!

Az Élő Víz Irodalmi alapítvány

Kuratóriuma megköszöni mindazoknak a gyülekezeteknek és magánszemélyeknek, akik az elmúlt évben adományaikkal támogatták alapítványunk működését, ezzel is kifejezve, hogy építőnek tartják céljainkat.

Örömmel tudatjuk, hogy jókedvű adakozások eredményeképpen az alapítvány tőkéje elérte a 300.000 Ft-ot, vagyis két év alatt a kezdeti 50.000 Ft-os indulótőkének meghatszorozódott.

Mindezt Urunk áldásának tartjuk, aki a szíveket adakozásra indítja.

Mint tudjátok, alapítványunk célja az Evangéliumi Pünkösdi Közösség irodalmi úton történő missziómunkájának, valamint gyermek- és ifjúsági missziójának anyagi eszközökkel való támogatása. Szüksös anyagi lehetőségeink ellenére az idén két pályázatot tervezünk: az egyik – a tavalyi sikeren felbuzdulva – egy hitéletünket bemutató novellapályázat, a másik pedig egy pályázat ifjúsági- és gyermekcsoportok által előadható karácsonyi jelenetek írására. Kiemelt programunk az ideai kadarkúti gyermektábor támogatása, melyet már a tábor neve is jelez: Élő Víz Gyermektábor. A részletes pályázati kiírásokat az Élő Víz következő számában közöljük. Távlati célunk: 1–2 év alatt 1 millió Ft-ra felemelni az alapítvány tőkéjét. Ha ezt elérjük, lehetőségünk lesz az aktívabb munkálkodásra, többek között a könyvkiadásba való bekapcsolódásra és a Bibliai Főiskola hatékonyabb támogatására.

Tehát szükségünk van adományaitokra! Ezért – ha egyetértetek célkitűzéseinkkel –, továbbra is kérjük és várjuk adományaitokat (az eddig is adakozó magánszemélyek mellett gyülekezeteket is). Magánszemélyeknél a pénzbeli adomány mértékével csökkenthető a személyi jövedelemadó alapja. A gazdálkodó szerveknél pedig a nyereségadó alaphoz vonható le az adomány. Itt hívjuk fel kedves támogatóink figyelmét, hogy adóalapot csökkentő igazolást csak azoknak küldünk, akik ezt a beküldött csekk hátoldalán külön igénylik!

Az adományokat a következő címre kérjük küldeni (rózsaszín csekken): Élő Víz Irodalmi Alapítvány, Budapest, MHB 325-11970

Rendszeres támogatóink (gyülekezeteink) részére külön kérésre postai utalványt tudunk küldeni! Levelezési címünk: 1143 Budapest, Gizella út 37. Tel: (1) 251-6987
Az Úr gazdag áldását kívánjuk minden kedves támogatónk életére ebben az új évben is!

Impresszum

Felelős szerkesztő: Kovács Zoltán
Szerkesztő bizottság: Balogh Sándor, Kázmér Pálné, ifj. Kovács Béla, Nagy Kornél, Pánczél János, Szűcs József, Telegdi József
Tördelőszerkesztő: Erki-Kiss Zsolt
Kiadja az Evangéliumi Pünkösdi Közösség
1143 Budapest, Gizella út 37. Tel/fax: (1) 251-6987
Felelős Kiadó: Kecser István elnök
ISSN 1217-0623
Minden jog fenntartva.
Kéziratot nem őrünk meg és nem küldünk vissza.

KERESZTREJTVÉNY

Keresztrejtvény • Készítette: Nagy Kornél

{k1994114}

VÍZSZINTES: 1. EGY IGEVERS KEZDETE. 23. Manassé törzse egyik nemzetségének feje, melyből Gedeon is származik (Bír). 24. „mert az Úr...vala Izraelért” (Józs). 25. Városállam Babilonban, melynek Ariókh volt a királya (1Móz). 26. „És...prédává lesz, akik prédára vetik őt, mind betelnek vele” (Jer). 28. „És aki a szemet formálta, avagy nem...-é?” (Zsolt). 29. Templomkapu neve (2Kir). 31. „Látom, hogy áldást ... a világra” (Hitünk Énekei). 32. Jézus a vakon született ember szemére kente (Jn). 33. Gléda. 35. Az autó szíve. 37. Egyiptom rövidítése. 39. Hangtalan sakk! 40. Az egyiptomi napisten neve. 42. A lekaszált gabona földben maradt csonkja, visszafelé. 44. Helyez, tesz. 45. Cikk egy-egy szakaszának címe. 47. Mutatószó. 48. Igen, Prágában. 50. Templomokban, imaházakban található. 52. „...itt van és hív téged” (Jn). 54. Görög betű. 55. „És ímé a ... kárpítja fölétől aljáig ketté hasada” (Mt). 56. Könyvek könyve. 57. Az emberiség történetének egyik kiemelkedő eseménye. 58. Régi ürmérték. 59. Európai állam. 61. „az ő szájából tudomány és ... származik” (Péld). 63. „...hisz én bennem, ha meghal is él” (Jn). 64. Arab Emírségek. 66. „az neked fejedre...” (1Móz). 67. Tutaj páratlan betűi. 69. Ébreszti. 71. Az arzén vegyjele. 72. A mozambiki pénzegység, a metical nemzetközi jelölése. 74. Tartó. 75. ...jambus, 12 szótagú verssor. 77. Kevert méz! 78. „Minekelötte pedig eljött a ..., törvény alatt őriztettünk” (Gal). 80. ... José, folyó az USA Új-Mexikó államában. 83. ...-Asán, lévita város Simeon területén (1Sám). 84. Romániai község a Király-hágónál. Magyar neve: Felsőszék. 86. „A földnek minden..., a föld vetéséből, a fa gyümölcséből az Úré” (3Móz). 88. Jákób egyik fia (Új ford. 1Móz). 90. ...könyve. Mózes egyik könyvének neve. 93. „Mi módon őrizheti meg ... az ifjú az ő útát” (Zsolt).

FÜGGŐLEGES: 2. Belül hibás! 3. Norvég férfinév. 4. Ábrahám unokája, Ketúrah után (1Móz). 5. Efraimita férfi, Zábád fia (1Krn). 6. Város Zebulon területén, ékezet nélkül (Józs). 7. A bróm vegyjele. 8. A színházban van! 9. Vízi állat. 10. Ószövetségi férfi neve. 11. Gonosztevő. 12. á,á,á,á. 13. „Ímé én ítéletet teszek juh és juh között, a ... és bakok közt” (Ez). 14. „...közel!” (Fil). 15. Nemzetközi kamionjelzés. 16. Ablakkeret! 17. Én, franciául. 18.

Névutó. 19. Ilyen bérlet is van. 20. Japán város. 21. Kezesek páratlan betűi. 22. A kerámiák üvegszerű bevonata. 23. AZ IGEVERS BEFEJEZŐ RÉSZÉ. 27. Trópusi fűszer. 30. Némely növény kapaszkodó hajtása. 33. „Azért megáldá az Úr a ... napját, és megszentelé azt” (2Móz). 34. A pázsitfűvek családjába tartozó, takarmányként termesztett növény. 36. „a te hited meg...téged”(Mt). 37. „Ne örülj én ellenségem! ... ugyan, de felkelek”(Mik). 38. Úrlapon a szükséges helyekre beírja a kívánt adatokat. 41. Énekek... 42. „... , és támadának legyek és szúnyogok minden ő határukon” (Zsolt). 43. Tantétel, amelyre további állítások épülnek. 45. Férfi, akit Barnabás választott maga mellé – névelővel (ApCs). 46. „Még semmiféle ... növény sem vala a földön” (1Móz). 47. Az erkölcsi elvek rendszere. 49. Mosópormárka. 50. Végtelen slag! 51. Nesztorkakadu. 52. Korszak, visszafelé. 53. Nem teljes az öröm! 54. Bibliai női név. 60. Tisztán tart, gondoz. 62. Női név. 65. Ószövetségi férfi, akit Edomnak is neveztek (1Móz). 67. Szálás növényt tömegesen levág. 68. „... pedig szennyes ruhába vala öltöztetve, és áll vala az angyal előtt” (Zak). 70. Ézsau unokája, Rehuél fia (1Móz). 72. „...lett meg az idvesség és az erő, és a mi Istenünknek országa” (Jel). 73. Tolna megyei város. 75. „A szél fű, a... akar” (Jn). 76. Osztrák folyó, amely Innsbrucknál torkollik az Innbe. 78. „aki először jutott a sírhoz, és lát és... vala” (Jn). 79. „És noha Ő ennyi jelt ... vala előttük, mégsem hívének Őbenne” (Jn). 81. A keresztrel módosított zenei hangok toldaléka. 82. Hiányos nyáj! 83. Saul atyjának neve (1Sám). 85. „Név szerint Góliát, aki ... városából való volt” (Új ford. 1Sám). 86. Az egyik „bibliai szám”. 87. Párosan adjátok! 89. A dór (ógörög) hangsor szolmizációs alaphangja, ékezetes változatban. 90. Mássalhangzó kiejtve. 91. Félig lent! 92. Nemzetközi mértékegység rendszer. 93. ... God, azaz Istenhez, angolul.

Minirejtvény • Készítette: Nagy Kornél

{k1994113}

VÍZSZINTES: 1. Ammonita bálvány (Jer 49,1). 5. Város, melyet elfoglalt Józsué (Józs 8,1). 6. Föníciai város, ahol Jézus is járt (Mk 7,31 Új ford). 7. Ha ízetlen, „kidobják és eltapossák” (Mt 5,13). 8. „...pedig olyan vala, mint a kóriándrum magva” (4Móz 11,7).
FÜGGŐLEGES: 1. Ismáel egyik fia (1Móz 25,14). 2. Dán-törzsbeli város (Ézs 10,30). 3. Szerű neve, ahol meghalt Uzza (1Krn 13,9). 4. Akié megég, kárt vall (1Kor 3,15).

Beküldendő:

a KERESZTREJTVÉNY fősorában található igevers **helye**, valamint a MINIREJTVÉNY bekarikázott betűiből összeállított szó, mely Dávid egyik fiának a neve.

Beküldési határidő: 1994. március 7.

A '93/6 szám rejtvényének megfejtése:

Keresztrejtvény: Lk 1,68.

Minirejtvény: Csemete

A helyes megfejtők közül kb. 500 Ft értékű könyvjutalmat nyertek:

Erdei János Csaba (Békéscsaba), Farkas János (Kiskőrös), Pánczél Jánosné (Makó).

GYERMEKKÖR

{k1994115}

{k1994116}

{k1994117}

{k1994118}

{k19941D}